

DRINSKE MUČENICE

Informativni bilten Vicepostulature

God. XVII., br. 28, kolovoz 2025.

Informativni bilten
Vicepostulature
bl. M. Jule Ivanišević i
četiriju susestara
br. 28/2025.

Bilten izlazi
jednom godišnje,
s dozvolom redovničkih
poglavara

Izdavač:
Vicepostulatura
bl. Drinskih mučenica

Glavna urednica:
s. M. Ozana Krajačić

Uredničko vijeće:
s. M. Antonela Rašić
s. M. Alojzija Pejčković
Ljubica Pribanić
Mirjana Holjevac

Grafička priprema:
Senka Blažeković

Tisak: Denona

UVODNA RIJEČ

Pođimo do Kristova Srca 3

U HODU S CRKVOU

Blaženi fra Alojzije Palić 4

Mladi afrički mučenik 5

PROSLAVA SPOMENDANA

Otvorenje Godine bl. Drinskih mučenica
u biskupiji Novo Mesto 6

Susret sa Zagrebačkim nadbiskupom
i proslava spomendana u Granešini 10

Proslava spomendana u Sarajevu 16

Na današnji dan rodile su se za nebo 19

PUTEVIMA BLAŽENICA

Hodočašnici iz Tuzlanskog dekanata 23

Hodočašće vjernika iz Uskoplja 24

Hodočašnici iz Novog Travnika 27

Hodočasnik mira i pomirenja na Drini 28

Hodočašće župnog zbora i vjernika iz zagrebačkog Trnja 29

Hodočašće župe sv. Ane iz Rudeša 32

Hodočašće slovenskih vjernika 38

Poruke bl. Drinskih mučenica i bl. Miroslava Bulešića 40

Posjet crkvi krštenja bl. Bernadete 41

DOGAĐAJI

Trinaesta obljetnica beatifikacije 42

Proslavljene Suzaštitnice župe 43

Župljani rodne župe bl. Jule u Granešini 44

Blaženice u reljefu Kapele hrvatskih svetaca
i blaženika u Betlehemu 45

Središnja proslava Godine bl. Drinskih mučenica
u Žužumberku 46

Okrugli stol „Svete žene u Crkvi u Hrvata” 52

Susret dječjih zborova u Koprivnici 53

Širenje glasa svetosti Blaženica 54

IZ ŽIVOTA DRUŽBE

Obilježena 135. obljetnica smrti s. Luke 55

Posveta Družbe Kćeri Božje ljubavi Srcu Isusovu 56

Nova Vrhovna uprava Družbe 57

Deseta obljetnica osnutka Suradnika Božje ljubavi 58

Molitva za proglašenje svetima 59

Pođimo do Kristova Srca

Na svetkovinu Presvetog Srca Isusova, 27. lipnja 2025., hrvatski je narod bio povjeren zaštiti i ljubavi Srca Isusova. Istoga dana, i sve članice Družbe Kćeri Božje ljubavi obnovile su svoje predanje Presvetom Srcu. Time su izrazile želju da na ljubav odgovore ljubavlju čineći Božju ljubav vidljivom u svijetu, što je u srži njihove redovničke karizme.

Objavom enciklike pape Franje *Dilexit nos* („Onaj koji nas uzljubi“), koja nam je u hrvatskom izdanju predana u svibnju 2025., Crkva poziva sve svoje članove na duboko promišljanje o ljudskoj i božanskoj ljubavi Srca Isusa Krista. Temeljna poruka dokumenta jest poziv na povratak i na obnovu autentične pobožnosti Srcu Isusovu. To nipošto nije poziv na neku sladunjavost ili površnu osjećajnost, već zadire u srž naše vjere. Jer „Krist je srce svijeta; njegova Pasha smrti i uskrsnuća središte je povijesti, koja je zahvaljujući njemu povijest spasenja“ (br. 31).

Štovanje Božjega Srca je autentično samo ukoliko urodi plodovima služnje. Ukoliko otvara oči našega srca da vide čovjeka. Tko se često s ljubavlju približava Kristovu Srcu, taj nauči kako se s ljubavlju približiti i kako biti blizu čovjeku. Jer „istodobno dok nas Kristovo Srce vodi Ocu, šalje nas našoj braći“ (br. 163). Zato papa Franjo poziva: „Pođimo do Kristova Srca, središta njegova bića, koje je gorući oganj Božje i ljudske ljubavi, i najveća punina koju čovjek može postići. Tu, u tom Srcu, konačno prepoznamo sebe i učimo voljeti“ (br. 30).

Svjestan svoje ljudske krhkosti, sveti Bernard je na taj način učio ljubiti Boga i čovjeka, te je govorio: „Iz dubine srca Gospodinova uzimam ono što mi nedostaje“ (br. 104). Kristovu Srcu je prilazio i sveti Bonaventura, duboko uvjeren da tu, na tom svetom izvoru, treba tražiti „ne svjetlo, nego vatru“ (br. 26).

Žar, zanos, vatru ljubavi za svoje poslanje ljubavi tražile su i nalazile u Kristovu Srcu i naše sestre mučenice. One su bile ti „strastveni misionari“ danas tako potrebni, na koje ukazuje papa Franjo u br. 209, „koji nastavljaju dopuštati da ih Krist očara i koji ne mogu ne prenositi ljubav koja je promijenila njihov život“. Njihova je glavna briga bila, nastavlja Papa, „da kroz njihove siromašne napore drugi vide dobrotu i ljepotu Ljubljenoga“.

s. M. Ozana Krajačić, FDC

Blaženi fra Alojzije Palić

s. M. Antonela Rašić, FDC

Fra Alojzije Palić, Hrvat iz Janjeva, ubijen iz mržnje prema vjeri 1913., proglašen je blaženim 16. studenoga 2024. u skadarskoj katedrali sv. Stjepana u Albaniji. Svečano slavlje beatifikacije predvodio je prefekt Dikasterija za kauze svetih kardinal Marcello Semeraro, prenijela je Informativna katolička agencija. Uz fra Alojzija, svećenika franjevca, blaženim je proglašen i dijecezanski svećenik Ivan Gazula iz Albanije koji je ubijen 1927. godine.

Kardinal Semeraro istaknuo je u propovijedi da su ovi blaženici činili dobro, a bili su oklevetani i osuđeni lažima. „Tako se dogodilo s fra Alojzijem čija priča seže još u vrijeme Prvog balkanskog rata, kada su u župi Peć, gdje je obnašao službu, okupatori Crne Gore, saveznice Srbije, provodili represivnu politiku protiv albanskog stanovništva, posebno čineći nasilja i ubojstva“, rekao je kardinal. Zatim je citirao posljednje riječi koje je blaženi Alojzije izgovorio: „O Isuse, neka ti bude za ljubav“.

Fra Alojzije je rođen 20. veljače 1877. (u nekim izvorima navodi se datum 14. travnja 1878.). Nakon završetka studija i formacije u Italiji, pastoralno je djelovao na Kosovu. Kao župnik u Glođanama suprotstavio se nasilnom pokršćavanju muslimana, zbog čega je uhićen i pritvoren u istražnom zatvoru, gdje su ga tukli i mučili te prisiljavali da se odrekne svoga svećeništva i katoličke vjere i prijeđe na pravoslavlje. Ubijen je od strane crnogorskih vojnika, i prije suđenja, 7. ožujka 1913. blizu sela Janosh. Skinuvši s njega franjevački habit, ustrijelili su ga s pet pušanih hitaca. Vjernost Kristu i njegovoj Crkvi fra Alojzije je potvrdio svojom mučeničkom krvlju.

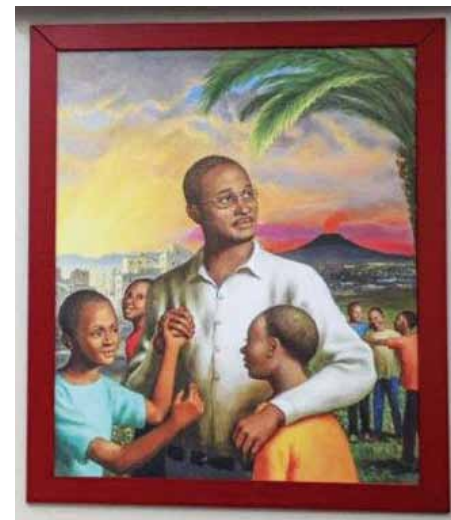
Postupak za njegovu beatifikaciju počeo je u Skadarskoj biskupiji 2002., zajedno s 40 albanskih mučenika stradalih u komunističko vrijeme. Za fra Alojzija je nastavljen zaseban proces u Rimu 2012., a završen 20. lipnja 2024. objavljivanjem Dekreta o mučeništvu.

Mladi afrički mučenik

Ljubica Pribanić

Floribert Bwana Chui, mladi laik iz Konga, ubijen je u 27. godini života zbog otpora korupciji. Radeći kao carinik, odbio je propustiti ulazak kontaminirane hrane, koja bi ugrozila zdravlje i život najsitimašnijih, zbog čega je otet i ubijen 2007., izvijestio je vatikanski informativni portal. Blaženim je proglašen 15. lipnja 2025. u bazilici sv. Pavla izvan zidina u Rimu tijekom svečanog misnog slavlja koje je predvodio kardinal Marcello Semeraro, prefekt Dikasterija za kauze svetih.

Dan nakon beatifikacije papa Lav XIV. susreo se s hodočascima, među kojima je bila majka i ostala rodbina novoga blaženika. O Blaženiku i njegovoj poruci Papa je istaknuo: „Afrički mučenik, čovjek mira na teritoriju razorenom nasiljem kao što je Goma, u Demokratskoj Republici Kongo, uzor borbe protiv korupcije, poticaj je mnogim mladim ljudima, kojima je afrički kontinent bogat, da budu kvasac ‘razoružanoga i razoružavajućega mira’.“

Blaženik je živio duhovnost Zajednice sv. Egidija koja se može sažeti u tri riječi: molitva, siromašni i mir. Nije se mirio sa zlom u svijetu, nego je „imao san“ koji je hranio riječima Evanđelja i Gospodinovom blizinom. Dok su se mnogi njegovi vršnjaci osjećali napuštenima i bez nade, Floribert je, naprotiv, s pouzdanjem gledao u budućnost, istaknuo je Papa te podsjetio na Blaženikove riječi: „Gospodin priprema novi svijet, gdje više neće biti rata, mržnja će biti izbrisana, nasilje se neće više pojavljivati poput kradljivca u noći... Da, to je veliki san. Nemojmo stoga živjeti za ono što je bezvrijedno. Naprotiv, živimo za taj veliki san!“

Moralni integritet ovog mladog mučenika primjer je i poziv svima, osobito mladima, da svoj život temelje na kršćanskim vrijednostima, da se bore protiv korupcije i da dobrim pobjeđuju zlo, pa i uz cijenu trpljenja.

Otvorenje Godine bl. Drinskih mučenica u biskupiji Novo Mesto

s. M. Ozana Krajačić, FDC

U subotu 14. prosinca 2024., svečano je otvorena Godina blaženih Drinskih mučenica u biskupiji Novo Mesto u Sloveniji pod geslom *Jezus, reši nas!* (Isuse, spasi nas!). Svečanu svetu misu u župnoj crkvi sv. Marjete u Šmarjeti, rodnoj župi bl. Krizine Bojanc, predvodio je mons. Andrej Glavan, novomeški biskup u miru. Osim domaćeg župnika vlč. Alfonsa Žibert, suslavili su vlč.

Ciril Murn iz Hinja, rodne župe bl. Antonije Fabjan i još šestorica svećenika. Na slavlju su sudjelovale s. Bernarda Horvat, izaslanica provincijalne glavarice s. Nevenke Jurak, i sestre iz Zagreba i Pleternice, nekoliko pridruženih članica Suradnica Božje ljubavi, župljani rodne župe bl. Jule iz Starog Petrovog Sela pod vodstvom vjeroučitelja Tomislava Ivaniševića te ostali štovatelji Blaženica.

Biskup Glavan se u propovijedi osvrnuo na ciborij koji je nađen na zgarištu samostana sestara mučenica na Palama. „U njemu se jasno vidi pet otisaka izgorjelih hostija. Tako simbolično – pet mučenica, pet otisaka. Kao znak, kao pečat da su Drinske mučenice, zajedno s euharistijskim Isusom, žrtvovalle svoje živote snagom euharistije. U posinodalnoj pobudnici Sakrament ljubavi papa Benedikt XVI. podsjeća na mučeništvo sv. Polikarpa, biskupa iz Smirne, učenika apostola Ivana. Papa kaže da se dramatičan događaj mučeništva opisuje kao služba, kao liturgija. Štoviše, sam mučenik postaje euharistija. Zatim nastavlja da sv. Ignacije Antiohijski opisuje svoje mučeništvo kao postajanje Božjim žitom za čisti kruh Kristov. Ignacije kaže da kršćanin koji prinosi svoj život u mučeništvu povezuje se sa žrtvom Isusa Krista i s njom, s njim postaje euharistija. Mučenici nikada ne umiru za neku ideju, ma koliko uzvišena bila. Oni umiru za osobu, umiru zajedno s Kristom, koji

je prvi umro za njih. Snagu za ovo prinošenje samih sebe crpe iz euharistije i tako sami u određenom smislu postaju euharistija. Blažene Drinske mučenice, snagom euharistijskog kruha, same su postale razlomljeni kruh za život svijeta. Postale su ono čime su se hranile“.

Biskup je zahvalio sestrama Kćeri Božje ljubavi za njihovo poslanje i podsjetio da je oko osamdeset sestara Slovenki ušlo u tu Družbu. Otvoravanje Godine bl. Drinskih mučenica prilika je da otkrijemo svoj osobni put svetosti, a komadić tkanine, kojom je dotaknut ciborij, bit će trajni poziv da živimo od euharistije, zaključio je mons. Glavan.

Vicepostulatorica s. Ozana Krajačić kratko je progovorila o spomenutom ciboriju, jedinoj materijalnoj poveznici s Blaženicama, te je u znak duhovne povezanosti župi darovan komadić tkanine kojim je dotaknut spomenuti ciborij. Časteći sestre mučenice mi zapravo častimo Krista koji se kroz njih proslavio, rekla je s. Ozana te podsjetila da je naša kršćanska obveza čuvati spomen na njih i ne pustiti ih zaboravu. Istaknula je da nas ovaj komadić tkanine i ciborij povezuju sa samostanom na Palama gdje su sestre mučenice živjele i ostvarivale svetost na koju smo svi pozvani, hraneći se Kristom, Kruhom života.

U prinosu darova prinesena su tri kamenčića iz rijeke Drine, hodočasniki štapa, a pranećakinja bl. Krizine prinijela je kruh i vino, nakon čega je podignuta zastava Godine bl. Drinskih mučenica,.

Na kraju mise s. Bernarda je izrekla zahvalu u ime provincijalne glavarice i održala prigodni govor (koji donosimo u cijelosti). Kao znak zahvale župnik Žibert predao je biskupu, sestrama, vlč. Murnu i župljanima župe bl. Jule zastavu Godine, a nakon mise nastavljeno je radosno zajedništvo u domu sv. Marjete.

Govor s. Bernarde Horvat, FDC

Mnogopoštovani gospodine biskupe Andrej, poštovani gospodine župniče, cijenjeni svećenici, poštovani predstavnici civilnih vlasti, dragi hodočasnici iz Slovenije i Hrvatske, dragi župljani i svi štovatelji bl. Drinskih mučenica!

U ime provincijalne glavarice s. Nevenke Jurak srdačno pozdravljam sve vas sabrane u ovom zajedništvu u kojemu smo se okupili da bismo dobrome Bogu zahvalili za veliki dar naših blaženica, Drinskih mučenica. On je ovih pet sestara obdario milošću redovničkoga poziva, koji su ostvarivale, na razne načine, u našoj redovničkoj obitelji Družbi Kćeri Božje ljubavi. Božja ih je providnost iz različitih zemalja: Austrije, Slovenije i Hrvatske, ujedinila u istu zajednicu na Palama kod Sarajeva, u kojoj su se svakodnevno darivale Bogu i svima potrebitima, opravdavajući životom ime koje su nosile: Kćeri Božje ljubavi. Mnoga svjedočanstava potvrđuju da su s. M. Julia, s. M. Berchmana, s. M. Krizina, s. M. Antonija i s. M. Bernadeta bile uzorne, vjerne redovnice, ustrajne u molitvi, požrtvovne i neumorne u dobrim djelima. Njihov ih je život pripremio za „posljednji ispit ljubavi“ kojeg su položile, njih četiri, u kasarni u Goraždu, 15. prosinca 1941., a najstarija od njih s. M. Berchmana, nekoliko dana

kasnije, 23. prosinca u šumi Sjetline. Živjele su i umrle za vjernost Bogu i redovničkom zvanju, u vjeri i pouzdanju u nebeskoga Zaručnika, koji ih je 24. rujna 2011. po svojoj Crkvi uzdigao na čast oltara kao blaženice i dao ih svima nama za uzor.

I ova Godina njima posvećena u biskupiji Novo Mesto izraz je želje i potrebe da se još snažnije podsjetimo na njihov način života i smrti. Naime, one su u vremenu obilježenom mržnjom živjele ljubav; na zlobu odgovorile su dobrotom, na nečasne namjere vjernošću i dostojanstvom. Nisu pristale na kompromis sa zlom, usprotivile su mu se, u svojoj ljudskoj bespomoćnosti, Božjom svemogućnošću. I na njihovu primjeru je očito da Bog u svemu na dobro surađuje s onima koji ga ljube (Rim 8,28). Upravo je Božja ljubav ključ za razumijevanje žrtve života naših Blaženica: ljubav koju su primile i kojoj su povjerovale, kojoj su se odazvale pošavši daleko od doma i domovine, koju su svakodnevno dje-

lotvorno živjele i na koju su žrtvom života odgovorile.

Život i smrt ovih pet sestara je „duhovni kapital“ naše Družbe, ali i rodnoga mjesta, rodne župe i biskupije svake naše Blaženice. Tijekom ove Godine, koju danas započinjemo, o 140. obljetnici rođenja bl. s. M. Krizine Bojanc, koju ćemo slaviti 14. svibnja 2025., želimo još bolje investirati taj „duhovni kapital“ naših Blaženica za vlastito posvećenje te na dobro i spas neumrlj duša. Život naših blaženih sestara je konkretna, životna „egzegeza“ načela koje nam je ostavila naša utemeljiteljica službenica Božja Majka Franziska Lechner: „Činiti dobro, darivati radost, usrećivati i voditi u nebo“. One su uistinu činile dobro uvijek i svakome, bez obzira na vjeru i naciju. Pred teškim, opasnim, žalosnim ratnim okolnostima nisu uzmaknule, nego su darivale radost i utjehu onima koji su navraćali u njihov samostan. Njihova sreća bila je u usrećivanju drugih, u olakšavanju životnih teškoća bližnjih. Svojom molitvom i požrtvovnošću, svojim uzornim životom mnoge su vodile u nebo.

Životi naših sestara mučenica bili su jednostavni, samozatajni, skriveni, obični. One su u toj običnosti dozrijevale za najvažniji trenutak njihova života: za svjedočenje da postoji Netko za čiju ljubav vrijedi žrtvovati

sve, pa i vlastiti život. Danas, kada su vrednote vjernosti, požrtvovnosti, velikodušnosti obescijenjene, upravo je primjer vjernosti, požrtvovnosti, velikodušnosti naših Blaženica svjedočanstvo i potvrda da je moguće usprotiviti se hedonističkoj kulturi smrti i boriti se za evanđeosku civilizaciju ljubavi. Svatko od nas pozvan je živjeti vjerno Bogu i evanđelju, bez uzmicanja pred izazovima svijeta, svjedočeći u konkretnosti života opredijeljenost za dobro, za pomirenje i praštanje, za zajedničku izgradnju Božjega kraljevstva u obiteljima, u društvu, među narodima. Vjerujem da će nam svima, u našem nastojanju vjernoga življenja vlastitoga poziva u Crkvi i u svijetu, rado pomoći naše bl. Drinske mučenice.

Neka ova Godina, njima posvećena, bude prilika da još bolje upoznamo njihovu svetost, da nasljedujemo njihove krjeposti, da im se još više utječemo u zagovor i doživimo njihovu blizinu i pomoć. U ime provincijalne glavarice s. Nevenke Jurak i cijele Provincije Božje providnosti Družbe Kćeri Božje ljubavi zahvaljujem svima i svakome tko je ugradio svoj doprinos u ostvarenje ovoga duhovnoga projekta Godine bl. Drinskih mučenica!

Božji blagoslov i zagovor Drinskih mučenica bili vam svima nagrada za svaki uloženi trud!

Susret sa Zagrebačkim nadbiskupom i proslava spomendana u Granešini

Na poziv provincijalne glavarice s. Nevenke Jurak, zagrebački nadbiskup mons. Dražen Kutleša, u pratnji osobnog tajnika vlč. Domagoja Topića, posjetio je u nedjelju 15. prosinca 2024. zajednicu sestara Kćeri Božje ljubavi u samostanu sv. Josipa u Granešini u zagrebačkoj Dubravi.

Toga dana slavi se spomendan blaženih Drinskih mučenica te je ovo bila prigoda da svi zajedno zahvalimo za njihovo svjedočanstvo vjernosti Kristu – sve do mučeništva. Susretu s nadbiskupom i slavlju spomendana pridružile su se sestre iz okolnih zajednica. Nadbiskup Kutleša je u samostanskoj kape- li predvodio svečano misno slavlje i uputio sestrama prigodnu propovijed (koju donosimo u cijelosti).

Nakon svete mise susret s nadbiskupom nastavljen je uz zajednički objed, kojemu se pridružio vlč. Josip Balog, župnik u Granešini. Sestra Bernarda Horvat ukratko je predstavila Družbu Kćeri Božje ljubavi i Provinciju Božje providnosti, a provincijalna glavarica s. Nevenka Jurak predala je nadbisku- pu umjetnički rad akademskog slikara Jeronima Tišljara: Blažena s. M. Jula Ivanišević i susestre – Drinske mučenice.

Homilija zagrebačkog nadbiskupa Dražena Kutleše

Poštovane i drage sestre!

Velika mi je radost ovo euharistij- sko slavlje Treće nedjelje došašća, „Radosne nedjelje“, slaviti u zajed- ništvu s vama. Radujemo se blizini Spasiteljeva dolaska, a naša je radost ovih dana uvećana spomendanom nebeskog rođendana blaženih muče- nica vaše Družbe – pet sestara koje su ubijene iz mržnje prema vjeri te u obrani vjere i zavjetovane čistoće duše i tijela.

Njihovu žrtvu moguće je prepo- znati samo očima vjere. Promatrano ljudskim pogledom, ovih pet sestara samo su neke od tisuća žrtava koje su posljednjih mjeseci 1941. godine pronašle svoj grob u hladnoj Drini. No, očima vjere, njihovi životi sja- je poput pet bijelih ljiljana u blatu bezumlja koje je zahvatilo Bosnu u vrtlogu Drugog svjetskog rata svje- dočeci usred najveće tame pobjedu Božjeg kraljevstva.

Izvorna grčka riječ *martyrs* zna- či „svjedok“ i označava osobu koja svjedoči o nečemu što je osobno vi- djela i doživjela. Isus svoje učenike naziva tom riječju jer su svjedočili o njegovu životu, muci, uskrsnuću i propovijedanju u njegovo ime (usp. Lk 24,48).

Prvi su kršćani zbog svjedočan- stva o svom odnosu s Kristom pod-

nosili mučeništvo. Nisu postajali mučenici jer su umrli mučeničkom smrću, nego zbog toga što su svje- dočki živjeli. Danas riječ „mučenik“ često ističe samu smrt te je izvorno značenje mučeništva donekle osiro- mašeno. Bit mučeništva nije smrt, nego potpuna ukorijenjenost u Kri- sta i suobličenje s njime.

Teška vremena, poput onoga u kojemu su živjele i djelovale blaže- ne Drinske mučenice, iznjedrila su mnoštvo svijetlih primjera čovječ- nosti, humanosti, hrabrosti i otpora mržnji. Po čemu su onda ove sestre bile drukčije? Što su svjedočile? Sve su one kao prave kćeri Božje ljubavi nesebično dijelile ljubav svima, bez obzira na vjeru i naciju, na stalež ili stanje. Svakodnevno su Bogu prino- sile svoje redovničke dane, molitve i žrtve. Njihova mučenička smrt bila je tek kruna njihova svjedočkog života.

Danas vas pozivam da o blaženim Drinskim mučenicama razmišljamo iz perspektive svjedočenja njihova cjelokupnog života, jer to je ono što Crkva i čini u kauzama za proglašenje svetih i blaženih. Ove sestre bile su svjedokinje po svojim redovničkim zavjetima, zatim po nesebičnom darivanju Božje ljubavi svima te po opraštanju onima koji su uzrokovali njihovu smrt.

1. Redovničko svjedočenje Božje ljubavi

Drage sestre, Crkva u redovništvu prepoznaje Božji dar naučavajući da se redovničke osobe po zavjetima, „s novoga i posebnoga naslova“ stavljaju „u odnos prema služenju Bogu i prema čašćenju Boga“ (LG 44). To posvećenje je savršenije što se „čvršćim i stalnijim vezama bude upri-
sutnjivao Krist, koji je nerazrješivom svezom povezan s Crkvom, svojom zaručnicom“ (LG 44).

Već po sakramentu krštenja svaka osoba ulazi u poseban odnos s Kristom koji joj omogućuje rast u posvetnoj milosti i sudjelovanje u oplemenjivanju svijeta Božjom ljubavlju. Međutim, za one koji nasljeđuju Krista ostavivši sve, taj odnos postaje još posebniji, intimniji. Takav put predviđa progonstva u ovome životu, dok slavu odgađa za buduću. Isusove riječi snažno to potvrđuju:

„Nema ga tko ostavi kuću, ili braću, ili sestre, ili majku, ili oca, ili djecu, ili polja poradi mene i poradi evanđelja, a da ne bi sada, u ovom vremenu, s progonstvima primio stostruko kuća, i braće, i sestara, i majki, i djece, i polja – i u budućem vijeku život vječni“ (Mk 10,29-30).

Ovaj je Isusov odgovor bio potaknut Petrovim riječima: „Evo, mi sve ostavimo i pođosmo za tobom“ (Mk 10,28). Petar nije postavio pitanje što će za to dobiti, ali Isusov odgovor daje naslutiti da je ono u pozadini Petrovih riječi. Slično pitanje, prešutno ili izričito, postavlja i redovništvo danas: „Ako su svi kršteni pozvani na svetost i svjedočenje, što je posebno u našem pozivu, u našem ostavljanju svega?“

Ovo pitanje odraz je zbunjenosti i pomalo obeshrabrenja. Redovništvo danas kao da nije svjesno smisla i vrijednosti žrtve, ali ni nagrade koja mu je obećana. Neka vam, drage sestre, ova Radosna nedjelja došašća probudi ponos i svijest o tome da radikalno nasljedovanje Krista osobu stavlja u poseban položaj gdje svakodnevnice žrtve imaju vrijednost jer su prinesene Bogu kao čin posebnog posvećenja. Bog te žrtve prihvaća i stostruko ih nagrađuje dobrima za spasenje duša i za posvećenje svijeta.

Što je predanje redovničkog života čišće, to je žrtva dragocjenija u

Božjim očima. Redovnička duša tada slijedi Zaručnikovu sudbinu i u mučeništvu. Upravo to svjedoče blažene Drinske mučenice.

Danas je, međutim, postalo posve prihvatljivo relativizirati redovničke zavjete. Zavjeti se polože, ali se od njih odustaje čim nastupe progonstva ili neugode. Nasuprot tome, Isus ostaje nerazrješivo vezan uz Crkvu, svoju Zaručnicu te traži od svojih zaručnica, redovnica, istu vjernost – vjernost koju nagrađuje vječnim dobrima.

O tome nas uče redovnički život i smrt Drinskih mučenica. One su živjele kao Bogu posvećene po redovničkim zavjetima, a mučeničku smrt su podnijele sačuvavši ih poput dragocjenih dijamanta svoje mučeničke krune. Neka nas njihovo svjedočanstvo uvijek nadahnjuje na vjernost Kristu i njegovoj ljubavi.

2. Nesebično svjedočenje Božje ljubavi

Drage sestre, nema ničega ljepšeg nego ostvariti svoj život u pozivu u kojemu nas Bog želi. Za redovničke osobe dodatno je važno prepoznati se u karizmi svoje zajednice. Vaša Družba nosi ime Kćeri Božje ljubavi. Ta Božja ljubav, ponuđena svakom čovjeku, izvire iz središta Božjeg srca. Ona je vatra koja pročišćava moći našeg uma i srca osposobljavajući nas za nesebičnu ljubav prema svakom čovjeku. Svjedočiti takvu ljubav beskompromisno i nepodijeljena srca samo je po sebi put mučeništva. Vjerujem da su mnoge vaše sestre, služeći siromašnoj djeci i bolesnicima, prerano okončale svoj zemaljski život istrošivši se za druge u potpunom predanju.

Blažene sestre Jula, Krizina, Antonija, Bernadeta i Berchmana poučavale su djecu i služile ljudima u potrebi bez obzira na njihovu narodnost i vjeru. Takva djela govore snažnije od riječi, osobito kada su popraćena kreposnim životom. Crkva nas poučava da ni samo davanje života za neki plemeniti cilj nije mučeništvo ako u njemu nedostaje ljubav prema Bogu i svakom čovjeku.

Nema sumnje da je krepost ljubavi bila glavna odlika sestara kojih se danas spominjemo. Svoj inače svjedočki život zapečatile su svjedo-

čkom smrću. Njihova smrt svjedoči da su živjele snagom Božje milosti. Po karizmi vaše Družbe, svaka od vas pozvana je biti rječit poziv svim ljudima da prepoznaju svoje dostojanstvo kao Božje djece. No to danas nije lako. Mnogi ne prepoznaju svoju temeljnu potrebu za Bogom. Mnogima to ništa ni ne znači, a neki na Boga gledaju kao na neosobnu ideju koja nema veze s njihovom svakodnevnim borbom ili bolima.

Drugi pak nose izobličenu sliku oca iz vlastitih obitelji, zbog čega im je teško povjerovati da je Bog otac koji nas ljubi. I danas, baš kao i u vrijeme sv. Pavla, mnogi se klanjaju nepoznatom Bogu. Vaša je zadaća učiniti Boga poznatim i prepoznatljivim. To ćete najbolje ostvariti nesebičnom ljubavlju kakvu su svojim suvremenikima iskazivale i vaše blaženice. One su pokazale da je takva ljubav moguća i stvarna jer je utemeljena u Božjoj ljubavi koja daje snagu i ispunja život.

3. Opraštanje iz Božje ljubavi

Kaos vremena u kojemu su Drinske mučenice položile svoje živote tamna je pozadina na kojoj blista bjelina njihovih duša. Oštra suprotstavljenost dobra i zla u trenucima njihova mučeništva nije ostavljala prostora sumnji – srca Kristovih zaručnica bila su ispunjena njegovom

molitvom: „Oče, oprosti im, ne znaju što čine“ (Lk 23,34). Poznato je da su sestre prije svoga mučeništva neprestano molile zazivajući Božju pomoć.

U takvim okolnostima, kada tama pokazuje svoju zasljepljujuću snagu, duša koja trpi i moli postaje dionicom Kristove molitve s križa. Fulton J. Sheen je o toj molitvi napisao: „Poput mirisava drveta što kupa u mioririsu i samu sjekiru koja ga obara, to je veliko Srce na drvetu ljubavi izlilo iz svoje dubine poklik koji je više bio molitva, blaga, nježna, tiha molitva za oprostjenje i otpuštenje: ‘Oče, oprosti im, jer ne znaju što čine.’“

Molitvom su sestre uzdizale dušu k Bogu, a to nije ostavljalo prostora mržnji ni osveti. U tome leži paradoks mučeništva: nevina žrtva zadržavajući jasnoćom vidi bijedno stanje svojih mučitelja. Ne opravdava zlo, ali ga prepoznaje u svoj njegovoj izopačenosti i lažima kojima zarobljava ljudske duše. Takva pravedna duša više ne podnosi zlo samo u zemaljskoj dimenziji – ona ulazi u nebesku stvarnost, gdje za mržnju više nema mjesta.

Drage sestre, više nego ikada redovnički se život danas suočava s mnogim izazovima. Relativizacija zavjeta, pritisak društvenih normi i iskušenja suvremenog svijeta dovode do gubitka jasnoće identiteta i poziva na redovnički život. Mnoge redov-

ničke zajednice bore se s pitanjem: Kako ostati vjeran u svijetu koji ne prepoznaje vrijednost naše žrtve? Primjer blaženih Drinskih mučenica nudi blistav odgovor. Njihovo svjedočanstvo podsjeća nas da redovnički zavjeti nisu samo formalni čin, već izraz duboke ljubavi i vjernosti Kristu, koji traži cijelo naše srce.

Danas je izazov za redovništvo ponovno pronaći radost i ponos u nasljedovanju Krista. Kao što su Drinske mučenice svjedočile Božju ljubav u vremenu mržnje i podjela, tako je i vaš poziv danas biti znak nade i ljubavi u svijetu obilježenom ravnodušnošću i individualizmom. Njihova žrtva nije bila tek trenutak heroizma, nego plod svakodnevnog vjernosti, svakodnevnog predanja Bogu i bližnjima koje je oblikovalo njihov duh i pripremilo ih za konačni čin ljubavi.

Kao što je Crkva prepoznala ljepotu i vrijednost njihova života, tako je i na vama danas da u svakodnevnim izazovima budete svjedoci ljepote i smisla redovničkog života. U tome leži vaša misija: živjeti radikalno posvećenje Kristu ostajući vjerni zavjetima, čak i kada vas svijet ne razumije ili odbacuje. Blažene Drinske mučenice uče nas da pravo svjedočanstvo ne ovisi o veličini djela, već o čistoći predanja koje iz ljubavi darujemo Bogu i bližnjima.

Drage sestre, našim je blaženicama bilo dovoljno da Gospodin dolazi. Ovo je došašće i nama poziv da u svojim srcima oživimo tu nadu u Gospodinov dolazak.

Neka vas, kćeri Božje ljubavi, ta nada učini živim svjedokinjama uzvišene ljepote vaših redovničkih zavjeta i nesebičnog svjedočenja Božje ljubavi prema svima, osobito prema neprijateljima. U takvom svjedočanstvu prepoznajemo siguran znak Božje pobjede – pobjede koju su svjedočili mučenici svih vremena. Amen.

Nema ničega ljepšeg
nego ostvariti svoj život u pozivu
u kojemu nas Bog želi.

Proslava spomendana u Sarajevu

U nedjelju 15. prosinca 2024., u crkvi Kraljice sv. krunice u Sarajevu, koja je mjesto posebnog štovanja blaženih Drinskih mučenica, svečano je proslavljen njihov spomendan. Euharistijsko slavlje predvodio je mons. Roko Glasnović, dubrovački biskup, u suslavlju s petnaest svećenika. Osim sestara Kćeri Božje ljubavi, na misi su sudjelovale redovnice drugih družbi i brojni štovatelji Blaženica, a liturgijsko pjevanje animirao je zbor bogoslova Vrhbosanskog bogoslovnog sjemeništa.

Na kraju misnog slavlja svi okupljeni uputili su se pred sliku Drinskih mučenica i molili za njihovo proglašenje svetima.

Za proslavu spomendana sestre i štovatelji Blaženica pripremali su se trodnevnicom, tijekom koje su slavili mise i održali prigodnu propovijed vlč. Bojan Ivešić, vlč. Željko Marić i vlč. Branko Jurić.

Homilija dubrovačkog biskupa Roke Glasnovića

Na početku homilije biskup je podsjetio da je pet blaženih sestara iz Družbe Kćeri Božje ljubavi podnijelo mučeništvo iz mržnje prema vjeri. Sestre u svom imenu, imenu Družbe, imaju riječ ljubav, kao što i Nedjelja Caritasa, koju danas obilježavamo, znači ljubav na djelu, rekao je biskup i dodao: „Čovjek ne može živjeti bez ljubavi, on ostaje po sebi neshvatljivo biće, njegov je život lišen smisla, ako mu ne biva objavljena ljubav, ako se ne susretne s ljubavlju, ako je ne iskusi, ako je ne učini svojom i ako na njoj živo ne sudjeluje.“

Prisjetivši se beatifikacije sestara mučenica u Sarajevu 2011., biskup je rekao: „Mučenici su znak najveće ljubavi, svjedoci koji nasljeđuju Krista sve do davanja vlastitog života, da potvrde istinitost evanđelja. Mučenici imaju u potpunosti udjela u naravi Crkve koja ima u sebi utisnut lik Kristov koji sama sebe preda iz ljubavi prema čovjeku. Mučenik ne umire sam za sebe, nego pred onim koji ga progona svjedoči svoju vjeru u Uskrsloga kao zadnju istinu o smislu postojanja. Stoga su kršćani već od prvih vremena bili pozivani i uvijek će biti pozivani na davanje tog najvećeg svjedočanstva pred progoniteljima. Mučeništvo, kojim se mučenik suočava s Kristom učitelju, Crkva smatra

iznimnim darom i vrhunskim dokazom ljubavi. Mučeništvo je jedini istinski kriterij iskrenosti vjere.“

Biskup se osvrnuo na riječi pape Franje „Ne dajte da vam ukradu nadu“ i na bulu *Spes non confundit* (Nada ne razočarava), te je nastavio: „I nama se danas može činiti da nam teškoće koje nas snalaze, nevolje, tjeskobe i progonstva žele oduzeti nadu.“ Podsjetio je da je Katolička Crkva sa svojim vjernicima danas najprogonjenija skupina na svijetu. „Puno je progonjenih, puno je i umornih. Možda smo i mi umorni. Od čega? Od patnje i križa, neki jedni od drugih, neki od samih sebe, od loših vijesti, od crnila i žutila, umorni od ogovaranja i kleveta, optuživanja, vrijeđanja, izdaja, parničenja, zlostavljanja, predrasuda i osuda, nekultura, umorni od grijeha. Umorni smo i od Boga koji ne izgleda kako bismo mi željeli i ne djeluje kako bismo mi to činili. On okreće obraz,

govori o križu kojim se sveti Pavao ponosi. Treba nam Gospodin, treba nam Isus. Sestre mučenice su uzvikivale: Isuse, spasi nas! Treba nam Isus da bismo pravilno koristili slobodu i činili dobro, bili solidarni i podijelili dobra za zajednički život. Jer načelo je da se ne možeš spasiti bez drugoga, ne može nam biti dobro ako bližnjemu nije dobro“.

Na upit što nam je činiti, biskup je odgovorio: „Ono što su učinile Drinske mučenice.“ „U svima su gledale Krista. Riječju i dijelom. Ivan pokazuje na Krista, sestre pokazuju na Krista i na Duha Svetoga, koji je pokretač svega. I uistinu, samo onaj tko pronade put k Isusu, pred njim se otvori i ustraje do svršetka, bit će spašen. Živjeti s Kristom znači prestati misliti na sebe, odreći se sebe i svojih želja pa ćemo biti i ponizniji, i vedriji, i strpljiviji, i velikodušniji, i radosniji, kako nas poziva današnja nedjelja. Znat ćemo oprostiti drugima, pa i ono, ljudski gledano, neoprostivo, poput svoga Učitelja koji je rekao: ‘Oče, oprosti im, jer ne znaju što čine’. I Krist je onda jedinstveni model svih muškaraca i žena, svih ustanova, družbi, redova u Crkvi“.

Svaka crkvena ustanova ima iza sebe bogatu karizmatiku povijest, istaknuo je biskup i rekao: „U njezinim je počecima prisutno djelovanje Boga, koji u svome duhu poziva neke

osobe da bliže nasljeđuju Krista, da pretoče evanđelje u posebni oblik života, da čitaju očima vjere znakove vremena, da s kreativnošću odgovore na potrebe Crkve. Je li Isus doista prva i jedina ljubav svih nas? Jedino ako je tome tako, možemo i moramo ljubiti u istini i milosrđu svaku osobu koju susrećemo na svom putu, jer smo od njega naučili što je ljubav. Znat ćemo ljubiti jer ćemo imati srce jednako njegovu. I onda ćemo moći prigriliti budućnost s nadom.“

Pozvani smo izaći iz samih sebe, rekao je biskup, jer postoji „čitav jedan svijet koji čeka“, osobe koje su izgubile nadu, djeca i mladi kojima je oduzeta budućnost, starije i napuštene osobe, muškarci i žene u traženju smisla života... „Ako ljubimo, onda geslo svakog učenika, sluge glasi: ‘Ali ne moja volja, nego tvoja neka bude’. Dopustiti da nas vode kamo ne želimo ići – jedna je od bitnih dimenzija našeg služenja. I upravo nas to čini slobodnima. Kad se damo tako voditi, čak protivno svojim idejama i planovima, stječemo iskustvo nečega većega, bogatstva Božje ljubavi“.

„Svet život i mučenička smrt bl. Drinskih mučenica poručuju svima nama da postoji Isus Krist i njegove vrijednosti za koje se isplati sve žrtvovati da bi se sačuvala ljubav i imao život u izobilju“, zaključio je biskup Glasnović.

Na današnji dan rodile su se za nebo

Goražde

U nedjelju 15. prosinca 2024., u crkvi blaženih Drinskih mučenica u Goraždu svetu misu o njihovu spomendanu predvodio je župnik iz Kiseljaka fra Antun Perković, a suslavili su fra Ante Kutleša, vlč. Fabijan Stanušić i domaći župnik vlč. Josip Tadić. Na misi su sudjelovali hodočasnici iz Kiseljaka te vjernici iz Sarajeva, Kreševa, Posušja, Fojnice i drugih mjesta. U propovijedi fra Antun je rekao da se na ovu treću nedjelju došašća, kad se pripremamo za Božić, „trebamo radovati mučenicama jer su se one na današnji dan rodile za nebo, za kraljevstvo Božje“. Sestre su došle u ove krajeve, u Bosnu, „ostavile su sve, svoju domovinu, svoje obitelji kako bi služile najpotrebnijima i one su nam primjer kako možemo i trebamo ljubiti čovjeka“, istaknuo je propovjednik. One su nam primjer kako ljubiti Boga iznad svega, jer su iz ljubavi prema njemu položile svoj život.

Veliki Grđevac

U rodnoj župi bl. Bernadete Banja, u župnoj crkvi Duha Svetoga u Velikom Grđevcu svečano je proslavljen spomendan blaženih Drinskih mučenica. Misno slavlje predvodio je mons. Vjekoslav Huzjak, bjelovarsko-križevački biskup, a suslavili su domaći župnik vlč. Dražen Hladuvka i još nekoliko svećenika.

Osim župljana, na proslavi spomendana sudjelovali su i vjernici iz okolnih župa te sestre Kćeri Božje ljubavi iz križevačke zajednice.

Staro Petrovo Selo

U rodnoj župi bl. Jule Ivanišević, u župnoj crkvi sv. Antuna Padovanskog u Starom Petrovom Selu, misno slavlje predvodio je vlč. Mario Sanić, župnik župe Blažene Djevice Marije u Novoj Gradiški, a u slavlju je uz domaćeg župnika vlč. Ivana Nikolića sudjelovao i p. Ilija Grgić, Misionar Krvi Kristove koji je rodom iz te

župe. „Idem služiti Isusu“ – geslo je vezano uz bl. Julu, podsjetio je u propovijedi vlč. Sanić te pozvao okupljene vjernike da usmjere svoj život prema tome geslu.

Osim župljana, na slavlju spomendana sudjelovale su hodočasnice pješakinje iz župe Kraljice sv. krunice iz Nove Gradiške i sestre Kćeri Božje ljubavi iz pleterničke zajednice. Uoči spomendana, u rodnom selu bl. Jule u Godinjaku kao i u cijeloj župi župljani su upalili pet lampiona ispred svojih kuća te i na taj način odali čast bl. Julu i susestrama.

Sisak

U Pastoralnom centru katedralne župe Uzvišenja Svetog Križa u Sisku, svetu misu prigodom spomendabl. Drinskih mučenica predvodio je mjesni biskup Vlado Košić u zajedništvu s mons. Markom Cvitkušićem vlč. Ivanom Sandrinom, objavila je Sisačka biskupija. Uz sestre Kćeri

Božje ljubavi iz sisačke zajednice, misnom slavlju prisustvovala su i sestre drugih družbi te brojni vjernici. Biskup je u propovijedi istaknuo da su sestre mučenice „svjedokinje u obrani dostojanstva žene, redovnice i kršćanke jer su za svoju vjeru i vjernost Kristu podnijele mučeništvo“. Osobito ih se časti od 2011. kada su proglašene blaženima, podsjetio je biskup i poručio da njihov primjer žrtve i nas poziva da se odupremo nasilju i da se zalažemo za dobro, spremni podnijeti i žrtvu kao svjedočanstvo za Krista.

Binač (Kosovo)

Sestre Kćeri Božje ljubavi i vjernici u Binču na Kosovu proslavili su spomendan bl. Drinskih mučenica misom u župnoj crkvi Antuna Padovanskog koju je predvodio župnik don Frok Zefi. Tom prigodom župnik je najavio da će se tijekom sljedeće godine svakog 15. u mjesecu, na spomen mučeništva Blaženica, u župi moliti za nova duhovna zvanja u Crkvi i Družbi Kćeri Božje ljubavi.

Sestre su istoga dana organizirale susret za žene, a o temi „Blažene Drinske mučenice – naše posrednice“ govorila je s. Franciska Kola. Na kraju susreta pozvale su sve prisutne da im se pridruže u molitvi za zvanja.

Križevci

Vjernici križevačke župe sv. Ane, zajedno sa sestrama Kćeri Božje ljubavi koje u njoj djeluju, pripremali su se za proslavu spomendana trodnevnicom i misama zornicama na kojima su župnik vlč. Stjepan Soviček i župni vikar vlč. Ivan Koretić predmolili litanije Blaženicama i molitvu za njihovo proglašenje svetima.

Na sam spomendan, u nedjelju 15. prosinca, nakon večernje svete mise upriličen je prigodni program koji su osmislile i realizirale s. Dominika Šašo, s. Elvira Tadić i s. Antonela Rašić sa župnik suradnicima. Dječji zbor, zbor mladih i mješoviti župni zbor otpjevali su nekoliko pjesama u čast bl. Drinskim mučenicama, a najmlađi su pjesme pratili ritmikom.

Nakon programa slavlje je nastavljeno uz domjenak i druženje u samostanu sestara.

Novi Travnik

U samostanskoj kapelici Drinskih mučenica u Novom Travniku svetu misu o njihovu spomendanu predvodio je vlč. Marko Majstorović, župnik novotravničke župe Uzašašća Gospodinova, a suslavio je vlč. Goran Kosić, župnik u Pećinama. Vlč. Marko je posvjedočio da je o sestrama mučenicama saznao još dok je bio u sjemeništu u Zadru (1989.), čitajući knjigu vlč. Ante Bakovića „Drinske mučenice“, te da su one od tada za njega uzori vjere, ljubavi i vjernosti.

Proslavi spomendana i zajedništvu za stolom pridružili su se svećenici novotravničkog kraja, sestre Kćeri Božje ljubavi iz zajednica u Bistrici i Travniku te sestre drugih redovničkih družbi. Predstojnica s. Benedikta Boškić tom je prigodom citirala nekoliko misli iz posljednjih pisama s. Jule, istaknuvši da nas u ova nemirna vremena Blaženice ohrabruju svojim povjerenjem u Boga i svojom ustrajnom molitvom za mir.

Mučeništvo – najveći stupanj svetosti

Mučeništvo je u očima Crkve najveći stupanj svetosti, te tako najuzvišeniji milosni dar ponajprije onomu koji zadobije milost i hrabrost mučeništva. Mučeništvo je najveći dar koji čovjek može darovati za svoje prijatelje, kako nas uči Isus kada kaže: „Veće ljubavi nitko nema od ove: da tko život svoj položi za svoje prijatelje“ (Iv 15,13).

Zadivljuje svjedočki primjer bl. Miroslava Bulešića koji, u trenucima dok ga mučitelj ubada nožem, moli: „Isuse, primi dušu moju“, sve u znaku njegova životnog gesla: „Moja osveta je oprost“. Blažene Drinske mučenice slično vapi: „Isuse, spasi nas!“ Poruka naših uzora je jasna: Sve svoje pouzdanje staviti u Boga te sve strpljivo i ponizno prihvatiti iz Božje ruke. Jer „lúdo Božje mudrije je od ljudi, i slabo Božje jače je od ljudi“ (1 Kor 1,25).

Porečki i pulski biskup Ivan Štironja, Udbina, 14. rujna 2024.

Hodočasnici iz Tuzlanskog dekanata

Predvođeni župnikom vlč. Marinom Mrkonjićem, vjernici župe Dragunja iz Tuzlanskog dekanata hodočastili su u subotu 9. studenoga 2024. u Goražde te su u zavjetnoj crkvi bl. Drinskih mučenica slavili svetu misu, prenijela je Katolička tiskovna agencija. Misu je predvodio vlč. Mrkonjić u zajedništvu s goraždanskim župnikom vlč. Josipom Tadićem.

Vlč. Tadić je izrazio radost zbog ponovnog dolaska vjernika iz Dragunje upravo u godini u kojoj župa Goražde obilježava 125. obljetnicu svoga postojanja i 100. obljetnicu filijalne crkve u Rogatici. Podsjetio je hodočasnike na brojne tragove kršćanske i katoličke prisutnosti na tom prostoru istočne Bosne. Osobito je istaknuo mučeničko svjedočanstvo

Drinskih mučenica i gradnju zavjetne crkve njima u čast. Mnoga pojedinačna i grupna hodočašća izvor su nade i ohrabrenja ne samo malobrojnim katolicima u župi nego i ostalim ljudima toga kraja, rekao je vlč. Tadić.

Hodočasnici su se pomolili kod spomen-obilježja ispred nekadašnje vojarne, mjesta zatočeništva i smrti sestara mučenica.

Izmolite nam, Drinske mučenice,
hrabrost za život, žarku ljubav i vjernost do kraja.
Hvala Vam za svijetli primjer vjere i svjedočanstva.
Hvala Vam za jačanje vjere u svim iskušenjima.
Hvala na ljubavi koja je izvor snage i nade.
Vama preporučam ovu Crkvu u kojoj ste živjele
i radile, i za koju ste krv prolijele!

kardinal Vinko Puljić (2007.)

Hodočašće vjernika iz Uskoplja

Predvođeni fra Zvonimirom Batistom, župnim vikarom u Uskoplju, i fra Tončijem Šarićem, đakonom, 115 vjernika iz Skopaljske doline hodočastilo je u subotu 8. ožujka 2025. putevima bl. Drinskih mučenica – s nakanom molitve za hrvatski narod i mir u Bosni i Hercegovini. Hodočasnici su posjetili Pale, Goražde i Sarajevo, a voditeljica je bila s. Antonija Lučić, u pratnji s. Suzane Jakovljević. Donosimo nekoliko svjedočanstava hodočasnika koja i nas potiču da zastanemo pred veličinom i snagom ljubavi sestara mučenica.

Mjesta bremenita prisutnošću njihove žrtve

Ako želiš upoznati pjesnika i razumjeti o čemu piše, posjeti njegov kraj, njegovo rodno mjesto – ovim riječima bih najbolje opisala dojam koji sam ponijela s hodočašća blaženim Drinskim mučenicama. Nakon što su se dojmovi slegli, vraćam se duhom na svako mjesto koje smo posjetili. Obilazim mjesta na kojima su sestre djelovale, crkvu u kojoj su slavile sv. mise, hodim križnim putem utrtrim njihovim stopama, razmišljam o ljubavi kojom su one voljele svoga Zaručnika i o načinu na koji su ga voljele. Voljele su ga neizmjerljivo i u svakom čovjeku. Htjeti znati i moći činiti isto duboka je želja moga bića. Ovo hodočašće je bilo duboko upoznavanje i zaljubljuvanje u Ljubljenoga.

Molitve i meditacije koje je s. Antonija pripremila vukle su me u svjesnost duhom, promatrajući sestre na

njihovom životnom putu. Ljubav su dijelile svima podjednako, bez obzira na vjeroispovijest ili nacionalnost. Bile su u punom smislu riječi – Kćeri Božje ljubavi. Kao i ranije, kada su nerijetko obavljale i preteške poslove s puno radosti i bez prigovarivanja, tako su, hodeći putem do mjesta svoje pogibelji, strpljivo podnosile sva zla koja su im njihovi mučitelji priredili. Nevrijedno blato, vjernošću svoje pripadnosti Kristu, pretvarale su u zlato koje me privlačilo u neke duboke misli i meni daleke mistične svjetove.

Čitala sam o blaženim mučenicama i ranije, pa i neposredno prije hodočašća, no odlazak na ta mjesta – i dalje bremenita prisutnošću njihove žrtve – ima nebrojeno puta jaču snagu od svih dosad pročitanih tekstova. Razmatrajući pogotovo njihov posljednji čin, kada uz poklik: „Isu-

se, spasi nas!“ u punom povjerenju skaču kroz prozor vojarne, kako bi sačuvale svoje dostojanstvo i obećanje dano Bogu, osjećala sam poziv na mijenjanje vlastitog života i na izgradnju većeg povjerenja u Isusa.

Sestre su nedvojbeno bile u strahu, o tome svjedoče i iskazi nekih svjedoka, koji su mogli čuti njihove vapaje, plač i molitve upućene Isusu, Majci Mariji i sv. Josipu da ih spase. Vodile su se razumom, danim obećanjem i pripadnošću Kristu. Ni u najtežim trenucima nisu pale pod utjecaj vlastitih osjećaja. Sigurna sam da nisu bile lišene osjećaja, naprotiv, tolika ljubav i osjećaj pripadnosti Kristu moraju biti neopisivi. One nisu dopustile da ih vodi strah, najjači od svih osjećaja. Vjernik današnjeg vremena može mnogo naučiti od Drinskih mučenica, pa i o osjećajima – da ih stavi na mjesto koje im pripada i da bude njihov gospodar.

I opet razmišljam o njihovom skoku u povjerenje uz poklik: „Isuse,

spasi nas!“ i pitam se: što je ono što je tjelesnim očima nevidljivo, očima duha vidljivo, ono što mi promiče? Još uvijek ne znam, ali znam da me ta istina uvelike nadilazi. Vjerujem i nadam se da ću iz dana u dan sve više znati i moći iskazivati vjernost Bogu po zagovoru Blaženica, pa čak i ako se moje srce mora raspuknuti kako bi primilo ono što su one nosile u svojim srcima – ili bolje rečeno, ono što im je dalo krila dok su skakale kroz prozor vojarne.

Ivana Crnov

One su sjeme koje je dalo i davat će stotruk plod vjere i nade

Bio je to poseban i milostan dan koji se duboko urezao u moje pamćenje dok sam razmišljao o djelovanju sestara i njihovom nesebičnom darivanju samih sebe ljudima u potrebi, o njihovoj dubokoj vjeri i pouzdanju u Boga. Vozeći se autobusom od Pala do Goražda, razmišljao sam o putu kojeg su Blaženice pješice prevalile po surovoj romanijskoj zimi, hladnoći i dubokom snijegu. Pitao sam se: zašto, zbog čega, od kuda tolika okrutnost i bezdušnost kod ljudi da jedni drugima nanose zlo? S druge strane, ostao sam oduševljen hrabrošću i odlučnošću Blaženica u nastojanju da sačuvaju svoju vjeru i nadu u Boga. Isus je rekao: „...ako pšenično zrno, pavši na zemlju, ne umre, ostaje samo; ako li umre, donosi obilat rod“ (Iv 12,24).

To su nam svojim primjerom vjere pokazale i dokazale bl. Drinske mučenice, jer njihov križni put muke nije bio uzalud, njihova krv nije prolivena uzalud. One su sjeme koje je dalo i davat će stotruk plod vjere i nade svima nama. One su naš putokaz kako proći kroz ovu suznu dolinu i doći do našeg konačnog cilja – vječnog života u nebu! Hvala ti, Bože, što si nam darovao sestre mučenice!

Tomislav Mikulić

Hodočašće sam osobno doživjela kao potvrdu da je kroz životni hod, uz sve patnje i nedaće, lakše ako živiš i ljubiš Boga. Moje nakane i molitve bile su za mir u Bosni i Hercegovini i u cijelom svijetu, kao i za naše mlade, da po uzoru na blažene Drinske mučenice i njihovim zagovorom hode kroz život.

Ivana Barnjak

Moram priznati da nisam mnogo znao o Drinskim mučenicama. Zaista sam oduševljen životom časnih sestara, koje su dale svoj život za Isusa. Nakon ovog saznanja, kojeg sam na hodočašću primio, nastojat ću biti bolji čovjek i bolji vjernik te se više moliti Bogu.

Ivo Milišić

Hodočašće je bilo poučno, na duhovni rast i obnovu. Drinske mučenice su cijelim svojim životom živjele poniznost i čistoću. I život su dale za te vrijednosti, ostavljajući nam dobar primjer življenja. Od samog početka prihvale su svoj križ i nosile ga bez žaljenja. Nadam se da ćemo se i mi ugledati u njih. Drago mi je da sam pošla na ovo hodočašće, naučila sam mnogo toga, a Drinske mučenice su me potakle na preispitivanje i otkrile mi neke nove spoznaje.

Julijana Perić, srednjoškolka

Hodočasnici iz Novog Travnika

s. M. Antonija Lučić, FDC

Pedesetak vjernika župe Presvetog Trojstva iz Novog Travnika hodočastilo je 16. ožujka 2025. putevima bl. Drinskih mučenica pod vodstvom s. Antonije Lučić i s. Anete Gjini. Hodočasnike je ispred zavjetne kapelice Blaženica blagoslovio župnik don Anto Ledić.

Glavna poruka, s kojom smo krenuli na put, bila je misao mučenice blažene Antonije koja je nju vodila kroz život: „Tko tebi učini zlo, ti njemu učini dobro!“ U crkvi sv. Josipa Radnika na Palama sudjelovali smo na euharistijskom klanjanju koje je predvodio župnik vlč. Fabijan Stanišić. Jedina ostavština Blaženica je ciborij sa zgarišta samostana na Palama u kojem se vide otisci pet izgorjelih hostija. Ovdje smo molili osobito za one koji su se udaljili od euharistije i svete ispovijedi.

Kalovita brda, gdje je nekada bio samostan, nose poruku hrabrosti s. Jule koja se mogla spasiti, ali nije željela ostaviti sestre same, nego je s njima krenula na križni put i u mučeništvo. Put prema Goraždu bio je put razmatranja Isusove muke i križnog puta Blaženica, a spomenut je i vlč.

Anto Baković, svjedok očevidac, koji je tada imao deset godina, kojemu je majka na samrtni rekla: „Sine, ne dopusti da mučenička smrt sestara bude zaboravljena.“ Hodočasnici su bili pozvani na promišljanje jesu li oni u svom životu zaboravili ljude koji su im posvjedočili vjeru u Boga. Bili su pozvani na novu vjernost Bogu, koji se odražava u životu čovjeka.

Goražde. U prostoriji zatočeništva borba dobra nad zlom. Svaka pojedina sestra i sve zajedno potvrđuju čije su i kome pripadaju: ni pod cijenu smrti ne odreći se Krista i tako sačuvati svoju vjernost Bogu i Evo me! po zavjetima.

Tišina borbe i radost pobjede uskrslag Krista vodila nas je do spomenobilježja i do rijeke Drine, a zatim do crkve posvećene Blaženicama gdje smo slavili sv. misu koju je predvodio goraždanski župnik vlč. Josip Tadić.

Hodočašće je nastavljeno prema Sarajevu i završilo je u crkvi Kraljice sv. krunice. U njoj su, uz ostalo, hodočasnici imali prilike vidjeti kip Srca Isusova pred kojim se često molila još jedna Kći Božje ljubavi, s. Luka Liengitz, koja je umrla na glasu svetosti.

Hodočašće je poziv i molba: Isuse, blaga i ponizna srca, učini srce moje po Srcu svome! I da u svakoj situaciji vapimo poput sestara mučenica: Isuse, spasi nas!

Hodočasnik mira i pomirenja na Drini

Hodočasnik-pješak Josip Jelinić iz Ljubuškog, u korizmi, od Pepelnice do Velikog petka, hodočastio je kroz Bosnu i Hercegovinu s nakanom molitve za mir, za pomirenje naroda i za sve žrtve rata na tim prostorima. Na tu je nakanu propješačio tisuću kilometara.

U petak 21. ožujka 2025. pohodio je Goražde i rijeku Drinu u koju je umočio svoj hodočasnički križ, moleći za mir po zagovoru blaženih Drinskih mučenica.

Na tom dijelu puta pridružio mu se vlč. Davor Klečina, župnik u Drvaru, te su zajedno slavili misu u novoizgrađenoj crkvi bl. Drinskih mučenica.

Hodočašće župnog zbora i vjernika iz zagrebačkog Trnja

Mirjana Zvonković

Predvođeni svojim župnikom vlč. Željkom Faltakom, župni zbor i vjernici aktivni u župi Krista Kralja, Zagreb – Trnje, bili su od 28. do 30. ožujka 2025. na hodočašću Putevima blaženih Drinskih mučenica. Sestre dominikanke, voditeljice župnog zbora s. Slavka Sente i s. Antonija Matić, kao inicijatorice hodočašća, animaciju i organizaciju puta povjerile su s. Danijeli Koprek i s. Ljilji Martić, sestrama iz Družbe Kćeri Božje ljubavi, kojoj su blaženice i pripadale. Hodočašću se pridružila još jedna redovnica, s. Matea Faltak, župnikova sestra, članica Družbe sestara milosrdnica sv. Vinka.

Od početka hodočašća otkrivali smo pomno isplaniran i bogat program. Sestre su podijelile tiskane materijale i učile nas pjesmama napisanima i skladanima u čast blaženica. Govorile su o njihovu životnom putu, koji većini hodočasnika nije bio dovoljno poznat.

Prvo je stajalište bilo Godinjak, rodno selo bl. Jule Ivanišević, koje se nalazi u župi Staro Petrovo Selo. Tu su nas bogato i nesebično ugostili domaćini iz Udruge bl. Jule, a predsjednik Tomislav Ivanišević ukratko je predstavio rad Udruge. Prkoseći kiši i lošem vremenu, okupili smo se ispred rodne kuće

bl. Jule, a potom i u župnoj crkvi sv. Antuna Padovanskoga gdje nas je župnik vlč. Ivan Nikolić informirao o svojoj župi u kojoj se s ponosom govori o blaženici. Uz sliku i vitraj koji prikazuje bl. Julu, u crkvi je izložena krstionica gdje je blaženica krštena.

Putovanje prema Sarajevu nastavljeno je u molitvenom ozračju. Nakon smještaja u Katoličkom školskom centru sv. Josipa u Sarajevu, u sklopu kojega se nalazi samostan sestara Kćeri Božje ljubavi, okupili smo se na sv. misu i molitvu u crkvi Kraljice sv. krunice. U toj, neostilskoj i umjetnički bogatoj crkvi, smješteni su oltarna slika i reljefni prikazi bl. Drinskih mučenica, u interpretaciji akademskog slikara Ante Mamuše. Prvi je hodočasnički dan zaključen večerom i druženjem.

Drugi dan hodočašća posjetili smo Goražde. Tijekom putovanja prema Goraždu molili smo križni put koji je sugestivno približio duhovno i tjelesno trpljenje kojemu su blaženice bile izložene. Uz spomen-ploču, pokraj rijeke Drine, položili smo cvijeće i zapalili svijeće, a bacanjem pet crvenih ruža u nemirnu rijeku prisjetili smo se stradanja sestara.

Svetu misu u novoizgrađenoj crkvi bl. Drinskih mučenica predvodio je goraždanski župnik vlč. Josip Tadić. Nakon mise uputili smo se prema zgradi gdje su blaženice bile zatoče-

ne. Šutke smo se uspinjali kamenim stubama na kat tadašnje vojarne, a današnje osnovne škole, u prostoriju odakle su sestre skočile – s povjerenjem u Spasenje.

Na Palama smo posjetili crkvu sv. Josipa Radnika gdje nas je dočekaao župnik vlč. Fabijan Stanušić. Nedaleko te naizgled krhke drvene crkve s početka 20. stoljeća, koja je odoljela svim ratovima, nekada se nalazio samostan odakle su sestre krenule na svoj put mučeništva. Crkvu krase reljefni prikazi Blaženica koji je izradio pravoslavni vjernik s tog prostora.

Posjet Sarajevu zaključen je u katedrali Srca Isusova gdje je mons. Ivo Tomašević ukratko iznio osnovne stavke iz crkvene povijesti na prostoru Bosne te je predvodio molitvu na grobu prvog vrhbosanskog nadbiskupa Josipa Stadlera, na čiji su poziv Kćeri Božje ljubavi došle u Sarajevo.

Zadnji dan hodočašća posjetili smo župu Presvetog Trojstva u Novom Travniku gdje su nas dočekale sestre i župnik don Anto Ledić. Sestre su nas provele Trgom Drinskih mučenica gdje je simbolično uz križ postavljeno pet crnih granitnih stubova na kojima su otvorene bijele knjige s imenima Blaženica.

Nakon sv. mise i radosnog druženja uz objed, koji su za nas pripremili župljani, krenuli smo prema Zagrebu dijeleći dojmove s hodočašća.

Živi primjer vjerničkog proširivanja zone komfora

Po čemu bi ovo hodočašće bilo posebno? Višestruk je smisao hodočašća u vjerničkom životu. Ipak, teško se ponekad približiti životu svetaca i blaženika jer se njihov život po posebnim darovima i mističnim iskustvima najčešće razlikuje od onoga kojim vjernici svakodnevno žive. S druge strane, popularna se psihologija danas često koristi sintagmom zona komfora. Pri tome se misli ne samo na poznato, sigurno i ugodno fizičko okruženje nego i na psihološko stanje sigurnosti i predvidljivosti što ujedno znači smanjenje stresa, za koji se smatra da suvremenom čovjeku najviše utječe na kvalitetu života.

Stoga je ovo hodočašće ujedno i živi primjer vjerničkog proširivanja zone komfora jer se životni put blaženih Drinskih mučenica zapravo jednostavno oslikava kroz bezuvjetno prihvaćanje Božjeg poziva u svojoj svakodnevnicu.

Mučeništvo sestara dogodilo se u Bosni, religijski heterogenoj, misionarskoj i siromašnoj sredini za koju ni jedna od njih nije bila

vezana svojim podrijetlom. Ipak, vođene vjerom, poslušnošću prema svojoj Zajednici i željom za biti koristan tamo gdje te je Bog poslao, svjesno su prihvatile svoj put da bi ostale vjerne svome zavjetu i životnom pozivu, ali i prigrllile mučeništvo da bi sačuvale svoje redovničko, žensko i ljudsko dostojanstvo.

Razumjeti njihovo prihvaćanje mučeništva može se samo svjetlom vjere. Poput vitraja koji su čest medij umjetničke interpretacije života blaženica, i koji se jasno i u punom sjaju mogu sagledati samo ako ih obasja svjetlost.

Ovo nije hodočašće koje se može preporučiti – ovo hodočašće treba prihvatiti kao Poziv.

Mirjana Zvonković

Hodočašće župe sv. Ane iz Rudeša

Svjedočanstvo svetih redovnica mučenica

Ana Lažeta, glavna organizatorica hodočašća župe sv. Ane iz Rudeša (Zagreb), održanog 5. i 6. travnja 2025., u svom izvješću ističe da je to hodočašće blaženim Drinskim mučenicama ujedno bilo i korizmena duhovna obnova vjernika župe sv. Ane. Sa zahvalnošću se prisjeća rodnog mjesta blažene Jule, gostoljubivosti župnika Ivana Nikolića i članova Udruge bl. Jule te ostalih župljana Starog Petrovog Sela. U Novom Travniku posjećuju zavjetnu kapelicu i Trg Drinskih mučenica, i tu ih srdačno ugošćuju župnik don Anto Ledić i sestre Kćeri Božje ljubavi. U Sarajevu se-

stre im pružaju smještaj u samostanu i u Katoličkom školskom centru sv. Josipa, vode ih u crkvu Kraljice svete krunice – svetište bl. Drinskih mučenica, gdje s mons. Tomom Kneževićem, ravnateljem Carita-sa Bosne i Hercegovine, slave svetu misu i mole zagovor Blaženica ispred njihove slike. Nakon toga posjećuju sarajevsku katedralu koju im kratko predstavlja katedralni župnik mons. Ivo Tomašević.

Ana Lažeta dalje izvještava i svjedoči:

„U nedjelju 6. travnja krenuli smo prema Goraždu, cilju našega hodočašća. Najprije smo se zaustavili

u Palama, gdje nas je dočekaio župnik Fabijan Stanušić i poveo do drvene crkve sv. Josipa koju su u vremenu austrougarske uprave sagradili austrijski inženjeri za svoje vjerničke potrebe. Nedaleko crkve nalazio se samostan sestara Marijin dom koji su četnici do temelja spalili 1941. i odakle je 11. prosinca iste godine krenuo križni put sestara.

Na putu od Pala do Goražda padao je snijeg i puhao vjetar stvarajući ozračje koje su imale sestre na svom križnom putu kroz romanijiska brda na velikoj studeni i hladnoći.

Došli smo u Goražde ispred današnje osnovne škole, nekada vojarne, u koju su dovedene sestre. Popeli smo se na drugi kat u učionicu gdje su bile zatočene. Potresao nas je pogled na prozor s kojega su redovnice, u obranu svojega djevičanstva, skočile u naručje Zaručniku. Nakon pada, onako polomljene i izranjene, bivaju usmrćene noževima svojih napadača te odvučene na obalu rijeke Drine. Odlazimo do spomen-obilježja gdje smo položili lampaše i stavili cvijeće. Uz molitvu odlazimo do Drine u koju su bračni parovi položili pet crvenih ruža. U novosagrađenoj crkvi Drinskih mučenica slavili smo euharistiju koju je predvodio goraždanski župnik vlč. Josip Tadić i svojim smo prilozima pridonijeli završetku izgradnje crkve.

Bila su ovo dva sadržajna hodočasnička dana provedena u dubokom razmišljanju o ljubavi, patnji, boli i žrtvi za drugoga. Na povratku smo u autobusu imali priliku iznijeti svoje dojmove i svjedočanstva.

Ovim putem, u ime svih hodočasnika, izražavam duboku zahvalnost s. Ozani i njezinim suradnicama Dinki i Ljubici što su nam približile život i mučeništvo blaženih sestara – nakon ova dva dana slobodno možemo reći svetih sestara – i prenijele izuzetnu ljubav koju gaje prema njima. Svete Drinske mučenice, molite za nas!“

Kako opisati naše hodočašće Mučenicama? Zaista to je bilo jedno neopisivo duhovno iskustvo. Ja, kao žena, majka, baka – cijelo moje tijelo i duša bili su prožeti spoznajom koliko je vjere i hrabrosti bilo u tim sestrama. Bile su nezaštićene i prepuštene same sebi (to je kako mi gledamo), ali njihova vjera i spoznaja da ima Netko koji ih voli i koji ih neće ostaviti, dalo im je snagu da ustraju u vjernosti i da sačuvaju čistoću tijela i duše. Mene to danas ispunjava vjerom i spoznajom da sam voljena i da moram živjeti svoju vjeru.

Adelheid Milić

Nema vrijednije stvari od borbe za svetost

Ponuda za odlazak na hodočašće putevima bl. Drinskih mučenica zvučala mi je na prvu pomalo neobično i nesvakidašnje jer nije odlazak u neko klasično, poznato svetište, a ni o samim mučenicama nisam baš puno znala, ali znala sam da bi to sigurno bio dobro proveden vikend i da neću požaliti ako odlučim otići. Hodočašće me se izrazito pozitivno dojmilo. Negdje na samom početku hodočašća sestra Ozana uputila nam je par riječi o pozivu na svetost, pozivu svakog čovjeka. Te su me riječi zaista potaknule da ne živim svoj život i svoju vjeru površno, već da svugdje u mojoj svakodnevnici sa mnom bude Gospodin u mojim mislima, riječima i djelima i da mu sve predajem i uvijek tražim njegovu volju. Predivno iskustvo bila je i molitva križnog puta sestara mučenica, a snijeg koji je padao pojačao nam je dojam tijekom razmatranja.

Od svih mjesta i crkvi koje smo vidjeli, definitivno su me se najviše dojmile sama rijeka Drina i škola uz Drinu, konkretno, u njoj prostorija u kojoj su mučenice provele zadnje trenutke svoga života te prozor s kojeg su dale svoj život za Krista i ispod kojeg su bile izbodene i bačene u Drinu. Poseban je osjećaj bio koračati tamo gdje se to sve zbilo te zajedno sa svima prisutnima odati im počast pjevajući, paleći svijeće na spomenutom prozoru te bacajući crvene ruže u Drinu.

Na povratku kući bila sam neizmjereno zahvalna Bogu što sam mogla biti dio ovoga hodočašća, ali i na tome što me je Bog od malih nogu, čak i kroz one najizazovnije pubertetske, tinejdžerske dane držao blizu sebe i

što sa svojih nepunih 20 godina imam već toliko lijepih iskustava i znanja koje ne bih mijenjala ni za što materijalno na ovom svijetu. Dobila sam još jači poticaj da se ne prepuštam užicima svijeta jer nema vrijednije stvari od borbe za svetost niti većeg užitka i uspjeha od dolaska u Raj, u vječno zajedništvo s našim Stvoriteljem, našom najvećom Ljubavi.

Rebeka Kvesić, studentica

Čežnja da se u potpunosti predam Njegovoj volji

Na hodočašće sam se prijavila potpuno neplanski, ali radosnog i ispunjenog srca. Iako ne pripadam župi sv. Ane u Rudešu, to me nije spriječilo u tome da se tamo pojavim na večernjoj nedjeljnoj misi. Nakon mise, sestre Kćeri Božje ljubavi predstavile su život bl. Drinskih mučenica. Intenzivno sam razmišljala o svome životu uspoređujući ga sa životima Blaženica. Svaka pjesma i izgovorena riječ duboko je prodirala u moje srce. Sestre su me oduševile svojom toplinom, iskrenošću i radošću. Nisam mogla ne prihvatiti poziv na hodočašće. Zaista mi je trebala jedna korizmena duhovna obnova. Odlučila sam prigrlliti ovu priliku, da mi Bog progovori na malo drugačiji način – kroz križni put sestara mučenica.

Teško je izdvojiti najposebniji trenutak. Svaki trenutak proveden s Gospodinom u zajedništvu s drugima je poseban i plodonosan. Gospodin mi je iznova pokazao veličinu svoje ljubavi, u moje srce ulio je nadu i obdario me čežnjom da svaki trenutak provedem s Njim i da se predam u potpunosti Njegovoj volji. Tijekom razmatranja i molitve, osluškivala sam sve ono što mi je Gospodin stavljao na srce. U mnogočemu me usmjerio i više puta kroz različite ljude dotaknuo, zagrlio, progovorio. Toplina i radost divnih ljudi, kojima sam bila okružena, još me više podsjećala na ljubav Očevu i puninu njegovog prijateljstva.

Oduševila me vjera i ljubav ljudi u Bosni i Hercegovini. Poželjela sam imati istu takvu vjeru, ustrajnost i požrtvornost. Gospodin sve čini novo, kako je obećao. Mi smo ti koji moramo biti vjerni i ustrajni kako bi On preko nas i naših djela približio sebi svoj narod koji mu pripada. Gospodin nas vodi i usmjerava bez obzira na to odakle smo, to je nešto što se u Bosni zaista osjeti. Neka nas Gospodin i dalje vodi i neka po zagovoru bl. Drinskih mučenica odagna svaki strah, a donese mir i novi život!

Katarina Nika Rizvić, studentica

Nadljudska snaga u neljudskom činu

Kroz dva dana hodočašća intenzivno smo osjećali i doživljavali Božju ljubav. Hvala sestri Ozani što nam je približila i oživjela iskustvo čiste ljubavi Drinskih mučenica za Boga, za Isusa Krista. Posebno me se dojmila čudesna snaga, hrabrost i međusobna ljubav sestara koja je urodila savršenom žrtvom koju čovjek može iskazati Bogu. U duhu gledam nevine sestre, nježne žene koje podnose toliku žrtvu na tom kobnom putu, žrtvu koja će se pretvoriti u savršenu žrtvu za Gospodina. Gospodin je svojom milošću slabost sestara pretvorio u neslomljivu snagu. Hvala im na tom primjeru nesebične ljubavi!

Moleći križni put Blaženica od Pala do Goražda, pokušavala sam si osvijestiti kakvu su kušnju, žrtvu, bol, studen i strah proživljavale na svom mučeničkom putu. Srce se slama i duša boli...

Blaženice su pokazale nadljudsku snagu u neljudskom činu progonitelja nad čovjekom. Ovo je primjer univerzalnog čina umnožene ljudske ljubavi – ljubavi pet sestara blaženica. Ljubavi koja je postala sveta ljubav čovjeka prema Bogu.

Jasminka Špoljarić

Blaženice nas potiču da gradimo vjernu i plodnu kršćansku obitelj

Svoje razmišljanje vezao bih uz stihove crkvene pjesme „Samo Bog na križu bješe oku skrit, ovdje je i čovjek tajnom obaviti“. Vjerujem da su i blažene Drinske mučenice obavijene tajnom. Tajna se nalazi u ljubavi, a Bog je ljubav. Tu tajnu nikada nećemo otkriti, kao i tajne naše vjere.

Ljepota je ključ te tajne. Iz izvora ljepote neprestano teče i pomisao na Ženu, Mariju, koja je u središtu Božjega plana. Ona je majka našeg Spasitelja i naša majka. Nitko se na ovom svijetu nije rodio bez majke, nošen pod majčinim srcem. Koje li ljepote što se i sam Bog, Isus, htio roditi! Žena u sebi nosi neprekinutu nit vječnosti, dar Boga Svevišnjega.

Drinske mučenice cijeli svoj život posvetile su Kristu, služeći drugima. Čistoća posvećena Bogu zahtijeva snažne i plemenite duše, spremne za borbu i pobjedu radi kraljevstva nebeskog – a one su to bile. Uvjeren sam da su sigurno primile dar Božje milosti, čijom su pomoći mogle ispuniti svoja obećanja čistoće i djevičanstva. Za očuvanje čistoće izabrale su bijeg od zla, uzdižući svoje misli i srca Bogu, gledajući Krista kome su zavjetovale čistoću i djevičanstvo.

Svojim primjerom, nama koji smo u braku, osvjetljavaju put kako ponizno i bez straha živjeti čistoću kao kvasac bračne ljubavi. Od njih možemo naučiti

ljepotu slušanja i prihvaćanja ljudskih i Božjih riječi. Blaženice nas potiču da gradimo vjernu i plodnu kršćansku obitelj. To se najbolje postiže unoseći Božju ljubav u sve što radimo. Trajna je poruka Drinskih mučenica da se ljubimo kao što Krist ljubi – čisto i nesebično – nikada ni na koji način ne izdajući vjernost.

Milan Lažeta

Moraš biti potresen

Još kao student povijesti, istraživao sam ratne i poratne zločine protiv Hrvata, a posebno protiv svećenstva i redovnica. Tako da sam znao za „slučaj sestre Jule Ivanišević i ostalih sestara iz 1941.“ još sredinom osamdesetih prošloga stoljeća. Naravno da se o tome pričalo ispod glasa. Dolaskom hrvatske države te časne sestre su kod mene pale u zaborav, sve do 2011. kada sam pročitao da će biti proglašene blaženima. I bilo mi drago. I opet su kod mene pale u zaborav. Sve do ovog hodočašća.

Putujemo kroz Pale i stajemo u drvenoj crkvi sv. Josipa iz 1911. godine. O, Bože, ja jednostavno ne mogu shvatiti da je ta prekrasna crkva preživjela dva rata! Tu su dakle sestre išle na misu. Pada susnježica, iako je travanj, a ja vizualiziram prosinac 1941. i njihovo mučno pješačenje i padanje po zaleđenim brdskim stazama. U sadašnjoj školi a bivšoj vojarni gledam kroz prozor kroz koji su sestre skočile da bi sačuvalе svoju čast i djevičanstvo obećano Isusu. Moraš biti potresen razmišljajući o tom činu. Skoro svakodnevno se sjetim hrabrosti i mirnoće s. Jule. I pomolim se da nas zagovara kod Onoga kome je tako vjerno i beskompromisno služila.

Branko Pervan

Hodočašće slovenskih vjernika

U znaku Godine bl. Drinskih mučenica, vjernici župe sv. Marjete iz Šmarjete, rodne župe bl. Krizine Bojanc, hodočastili su 26. i 27. travnja 2025. „Putevima Blaženica“. Biskupiju je zastupao generalni vikar vlč. Peter Kokotec koji je zajedno sa župnikom Alfonsom Žibertom i sestrama iz Hrvatske, s. Ivanom Čurić i s. Antonelom Rašić, vodio brigu o duhovnom i bogoslužnom dijelu hodočašća. Hodočasnici su posjetili rodnu župu bl. Jule u Starom Petrovom Selu, zavjetnu kapelicu i Trg Drinskih mučenica u Novom Travniku, crkvu Kraljice sv. krunice u Sarajevu – posebno mjesto čašćenja Blaženica, crkvu sv. Josipa na Palama, a kruna hodočašća bilo je Goražde, mjesto mučeništva sestara.

To sam tražio tijekom cijelog hodočašća

Na cijelom hodočasničkom putu stalno mi je nešto nedostajalo. Unatoč duhovnom bogatstvu, molitvi, susretima s divnim ljudima i atmosferi puta – tražio sam nešto više. U Goraždu sam ušao u crkvu. Pogled mi se zastavio na slici bl. Drinskih mučenica koju je izradio Anto Mamuša. Ostao sam stajati pred slikom i osjetio: to sam tražio tijekom cijelog hodočašća. Susret Drinskih mučenica s uskrslim Gospodinom! Još svjež od slavlja Uskrsa, shvatio sam da je ta slika ključ za razumijevanje njihovog života i mučeništva – ali i moga vlastitog života.

Alfons Žibert, župnik

Krv mučenika sjeme je novih kršćana

Oduvijek sam željela posjetiti mjesta na kojima je živjela i život za Krista dala naša župljanka s. Krizina Bojanc, zajedno s ostale četiri mučenice. U crkvi na Palama osjetila sam poseban mir, jer su upravo ondje mučenice često slavile misu i crpile snagu od euharistijskog Isusa. Duboko me dirnuo križni put Drinskih mučenica dok smo putovali prema Goraždu. Ostatak će mi nezaboravan pogled kroz prozor nekadašnje vojarne, gdje

smo upalili pet svijeća i gdje su sestre povikale: „Isuse, spasi nas!“ te skočile u zagrljaj nebeskom Zaručniku. Na Drini čudesan prizor. Pet ruža koje su plutale rijekom uz našu pjesmu slavljenja. Osjetilo se duboko zajedništvo svih nas u uskrslom Gospodinu – nas, braće i sestara na zemlji i onih na nebu. Sjetila sam se rečenice koju sam često slušala od starijih: „Krv mučenika sjeme je novih kršćana“.

Cvetka Barborič

Potiču me da i ja oživim

Kad se osvrnem na hodočašće, poruka koja me još uvijek prati je – da oživim. „Žive“ slike mučenica u crkvama, koje smo posjetili, dodiruju me i obavijaju toplinom. „Žive“ knjige, na Trgu Drinskih mučenica, govore o životu svake od njih. Živi ljudi i sestre koje s ljubavlju i iz srca svjedoče o mučenicama. Potiče me i povezanost ljudi koji se međusobno pomažu i surađuju – u crkvi, školi, u svakodnevnom životu, bez obzira na vjeru. Živa voda. Rijeka Drina. Bujna. Pročišćuje... I poruka osme postaje križnog puta – sve me potiče da i ja oživim!

Melita Zabukovec

Osjetila sam njihovu prisutnost

Hodočašće mi je dalo novu snagu i spoznaju – da imam pravo reći: „Dosta je!“ i „Ne!“ ako netko želi pogaziti moju ljubav prema Bogu i moje ljudsko dostojanstvo. Zahvalna sam za ovo hodočašćenje od rodnih kuća bl. Krizine i bl. Jule do rijeke Drine. Zahvalna sam za svaku izgovorenu riječ na križnom putu, za pjesme koje smo pjevali, koje su mi omogućile da dublje upoznam predanost i hrabrost, jednostavnost i odlučnost sestara mučenica, njihovu različitost i razumijevanje – njihovo veliko srce. Osjetila sam njihovu prisutnost. „Vidjela“ sam ih u ljudima koje sam susrela – u njihovoj gostoljubivosti, osmijehu i radosti života kojom su zračili i tako mi još više uljepšali i obogatili ovo, već bogato, hodočašće.

Sabina Medle

Poruke bl. Drinskih mučenica i bl. Miroslava Bulešića

Marija Šestan

Pedesetak župljana župe Uzvišenja sv. Križa iz Dugog Sela – Luka-rišće hodočastilo je 28. rujna 2024. u Istru u Svetvinčenat povodom 11. obljetnice beatifikacije bl. Miroslava Bulešića. No, kako ne biva uvijek onako kako smo mi zamislili, tehničke poteškoće s autobusom na samom početku putovanja spriječile su nas da stignemo na vrijeme na sv. misu. Ipak, u konačnici, od tog smo hodočašća dobili i više od naših očekivanja, uspjeli smo posjetiti i Lanišće, gdje je ubijen svećenik Bulešić.

Dok smo još bili u neizvjesnosti oko nastavka putovanja po lošem vremenu i potencijalno bez ispravnog autobusa, nas nekoliko župljana koji smo prije nekoliko godina hodočastili i u Goražde, putujući autobusom po vrletima planine Hranj, sve je to podsjetilo na nedaće koje smo prošli tijekom vožnje tim zabitim dijelovima istočne Bosne.

Stoga smo osjetili poticaj da promišljamo i o Drinskim mučenicama, tražeći zajedničke crte i poruke njihova života i života bl. Miroslava Bulešića. Pokušali smo si dočarati ta olovna ratna i poratna vremena u ko-

jima su djelovale naše blaženice i naš blaženik, a samim time sebe opomenuti kad se žalimo da su naša vremena teška.

Mučenička smrt sestara Jule, Berchmane, Krizine, Antonije i Bernadete 1941. te mučenička smrt svećenika Miroslava 1947. svjedoče nam kolika može biti vjernost i odanost prema Kristu i kolika je bila njihova hrabrost koju su iskazali naspram moćnijih neprijatelja u tim trenucima. Ta vjernost u trpljenju u teškim okolnostima može nam biti nadahnuće da ne pokleknemo na putu vjere kada se od nas traže i manje žrtve.

A njihova hrabrost nije iskazana samo u spremnosti trpjeti nego i u spremnosti oprostiti onima koji su im nanijeli bol i na kraju oduzeli ovozemaljski život.

U litanijama bl. Drinskih mučenica molimo „Po vašem opraštanju neprijateljima, pomozite nam!“ A bl. Bulešić je poznat po svojoj izjavi „Moja osveta je oprost“. Njihovi životi potiču nas da budemo spremni opraštati i da razvijamo empatiju prema drugima te da pomažuci stavljamo svoje živote u drugi plan.

Sestre su na Palama pomagale lokalnom stanovništvu i nisu htjele napustiti svoju misiju čak i kada su bile upozoravane da su im životi ugroženi. Svećenik Bulešić pomagao je svima koji su bili u potrebi, spašavao je ljude iz zatvora, a kada su mu mnogi savjetovali da pobjegne u Italiju, odgovorio je „da je postao svećenik za narod i da mora ostati među svojim narodom“.

Zapitajmo se koliko smo mi blizu ovim uzorima nesebičnog angažmana za druge. Kad nas obuzmu malodušnost i apatija, nadahnjajmo se na primjerima blaženih Drinskih mučenica i blaženog Miroslava Bulešića.

Posjet crkvi krštenja bl. Bernadete

Vjernici župa križevačkog dekanata hodočastili su prigodom Jubilarne godine, 15. ožujka 2025., u katedralu sv. Terezije Avilske u Bjelovaru gdje im je riječi dobrodošlice uputio mons. Vjekoslav Huzjak, bjelovarsko-križevački biskup.

Nakon svečanog misnog slavlja, koje je predvodio dekan preč. Stjepan Soviček, župljani župe sv. Ane iz Križevaca, predvođeni kapelanom vlč. Ivanom Koretićem i sestrama Kćeri Božje ljubavi, nastavili su svoje hodočašće u rodnu župu bl. Bernardete Banja u Velikom Grđevcu. Posjetili su župnu crkvu Duha Svetoga u kojoj je Blaženica krštena i pomolili se ispred njezine slike.

Sestra Elvira Tadić kratko je progovorila o životu bl. Bernadete, koja je suzaštitnica Bjelovarsko-križevačke biskupije, te o svjedočkom životu blaženih Drinskih mučenica.

Trinaesta obljetnica beatifikacije

s. M. Antonela Rašić, FDC

U novoizgrađenoj crkvi blaženih Drinskih mučenica u Goraždu, 24. rujna 2024., obilježena je trinaesta obljetnica njihova proglašenja blaženima, prenijela je Katolička tiskovna agencija. Misno slavlje predvodio je mons. Luka Tunjić, nacionalni ravnatelj Papinskih misijskih djela u Bosni i Hercegovini, u zajedništvu s goraždanskim župnikom vlč. Josipom Tadićem, kancelarom Vojnog ordinarijata u BiH, te vojnim kapelanima vlč. Fabijanom Stanušićem i vlč. Ljubom Zelenikom.

U propovijedi mons. Tunjić je govorio o svjedočanstvu Drinskih mučenica i drugih mučenika s hrvatskog podneblja kao i o misionarima koji su podnijeli mučeničku smrt. Današnja Crkva je više mučenička negoli ona u prvim stoljećima, istaknuo je mons. Tunjić navodeći ri-

ječi pape Franje, te spomenuo da je stotine tisuća kršćana progonjeno i ubijeno zbog vjere, a među njima u posljednje vrijeme i između 20 i 40 misionara.

Poruku Drinskih mučenica, koju one upućuju svima nama, mons. Tunjić je sažeo ovim riječima: „Najprije, pouzdati se u Boga i biti vjeran. Jačati vjeru molitvom, sakramentima, dobrim djelima, kako to preporučuje i sluga Božji Petar Barbarić: ‘Svakodnevno svjesno obavljanje svojih dužnosti’. Zatim, moć oprost: sveci i mučenici poput Krista opraštaju, te širenje primjera svojih mučenika, da oni budu životni uzori.“

Svetu misu su animirale sestre iz sarajevske zajednice, a na slavlju su sudjelovali pripadnici Oružanih snaga i Ministarstva obrane Bosne i Hercegovine.

Proslavljene Suzaštitnice župe

s. M. Antonija Lučić, FDC

U župnoj crkvi Presvetog Trojstva u Novom Travniku, 24. rujna 2024., proslavljene su Suzaštitnice župe – blažene Drinske mučenice. Na dan njihova proglašenja blaženima i prigodom obljetnice utemeljenja župe, euharistijsko slavlje predvodio je fra Mario Knezović, župnik u Kočerinu, u suslavlju s domaćim župnikom don Antom Ledićem i ostalim svećenicima. Na misi su sudjelovali brojni župljani i hodočasnici iz drugih župa, a molitveni program i liturgijsko pjevanje animirale su sestre Kćeri Božje ljubavi koje djeluju u toj župi.

Fra Mario je u propovijedi istaknuo da su Drinske mučenice najizravnije provele Isusov „nacrt života“, a taj nacrt je „nasljedovanje i uzimanje križa“. Sestre su na svom Putu križa bile mučene od sinova mržnje, te se jasno vidjela „razdjelnica između dobra i zla, svjetla i tame, ljubavi i mržnje“. U ponudi da se odreknu redovništva, one biraju Krista, odričući se samih sebe, te daju svoje živote kao svjedočanstvo vjere, istaknuo je fra Mario.

Dok se molimo ovim sestrama mučenicama „koje su zalile svojim životima rijeku Drinu“, molimo i za vlastito obraćenje, „da mi svojim životima zalijemo ljubavlju ovu zemlju, ovu župu, svoje srce, svoga bližnjega. Ljubav nam treba, ali Isusova ljubav. A ta je ljubav – raspeta ljubav“, istaknuo je fra Mario.

Na kraju propovijedi citirao je riječi sluga Božjega kardinala Franje Kuharića koji je o blaženim Drinskim mučenicama rekao:

„Njihova žrtva neka bude zalag da Gospodin udijeli svoj mir našim danima, na našim prostorima, kako bi se ugasila svaka mržnja te nam život bude siguran u miru i slobodi.“

Župljani rodne župe bl. Jule u Granešini

Mario Čuturić

Udruga bl. Jule iz Godinjaka organizirala je u nedjelju 27. listopada 2024. posjet sestrama Kćeri Božje ljubavi u Granešini za svoje članove kao i za članove crkvenog zbora, čitače i ostale vjernike župe bl. Jule iz Starog Petrovog Sela. Odazvali smo se na poziv sestara koje su željele zahvaliti Udruzi i Župi za sva nesebična zalaganja i aktivnosti tijekom Godine bl. Jule u Požeškoj biskupiji.

Nakon srdačnog dočeka slavili smo svetu misu u samostanskoj kapeli koju je predvodio naš župnik vlč. Ivan Nikolić u zajedništvu s bivšim župnikom mons. Antunom Prpićem. Župnik je u propovijedi istaknuo koliko je važno živjeti u povezanosti s Bogom, da bismo imali život u punini, što je usporedio sa životom zajednice časnih sestara, čiji smo gosti, a koje zrače životnom snagom i radošću.

Sestre su nam upriličile obilazak samostana i Duhovnog centra, u čijem dvorištu se nalazi kip Drinskih mučenica, gdje smo se pomolili i utekli njihovu zagovoru.

Nakon toga vicepostulatorica s. Ozana Krajačić održala je kratki duhovni nagovor i približila nam lik i djelo njihove utemeljiteljice Franziske Lechner koja je svojim djelovanjem nastojala činiti Božju ljubav vidljivom u svijetu.

Naš posjet nastavljen je u radosnom zajedništvu i ugodnom druženju sa sestrama, uz ručak i pjesme. Sestre su zahvalile svima na dolasku, a osobito Udruzi blažene Jule koja neumorno promiče glas svetosti s. Jule i susestara.

Blaženice u reljefu Kapele hrvatskih svetaca i blaženika u Betlehemu

Na Pastirskim poljanama kod Betlehema, 1. ožujka 2025., blagoslovljena je Kapela hrvatskih svetaca i blaženika. Svečano misno slavlje s obredom blagoslova predvodio je vrhbosanski nadbiskup Tomo Vukšić, prenijeli su vjerski mediji.

Kapelom dominira veliki drveni reljef s likovima naših svetaca i blaženika, rad akademskog kipara Ilije Skočibušića. Na reljefu su prikazane i blažena Jula i četiri susestre – Drinske mučenice, za čiju je realizaciju i Vrhovna uprava Družbe Kćeri Božje ljubavi u Grottaferrati u Rimu darovala simboličan prilog.

Nadbiskup Vukšić tom je prigodom istaknuo: „Svečani blagoslov kapele hrvatskih svetaca i blaženika je odlična prigoda u kojoj, po njihovom zagovoru, treba zahvaliti Providnosti Božjoj što je potaknula neke ljude te se u njima rodila zamisao da se ona podigne. I neka bude Bogu na slavu, svecima i blaženicima na čast i mjesto hodočasničke molitve za hrvatski narod i njegov napredak te za mir i slogu među ljudima i narodima u Svetoj Zemlji.“

Podsjetivši na izjavu sv. Jeronima – koji je u Betlehemu živio 34 godine – da se kršćanin ne rađa nego se kr-

šćaninom postaje, nadbiskup Vukšić je zaključio: „Stoga, neka po zagovoru hrvatskih svetaca i blaženika, ovaj hram koji blagoslivljamo njima u čast, bude mjesto gdje će hodočasnici sebe izgrađivati kao hramove Božje i ispovijedati da je Krist Gospodin i Spasitelj. Neka ovdje jačaju svoju vjeru i neka se s ovoga mjesta, poput svetih pastira, vrate tamo odakle su došli te svojim životom, djelima i riječima nastave slaviti i hvaliti Boga za sve što su ovdje doživjeli.“

Središnja proslava Godine bl. Drinskih mučenica u Žužumberku

U župnoj crkvi sv. Mohora i Fortunata u Žužemberku, u subotu 24. svibnja 2025., održano je središnje slavlje Godine bl. Drinskih mučenica u biskupiji Novo Mesto u prigodi 140. obljetnice rođenja bl. Krizine Bojanc. Svetu misu predvodio je novomeški biskup Andrej Saje, a suslavili su novomeški biskup u miru Andrej Glavan, generalni vikar vlč. Peter Kokotec, domaći župnik vlč. Franc Vidmar, župnik iz Šmarjete vlč. Alfons Žibert te svećenici iz okolnih župa.

Slavlju su nazočile sestre Kćeri Božje ljubavi iz Zagreba, Križevaca i Petrinje. Uz domaće župljane, na proslavi su sudjelovali vjernici rodne župe bl. Krizine Bojanc iz Šmarjete, vjernici rodne župe bl. Jule iz Starog Petrovog Sela i ostali hodočasnici.

Biskup Saje uputio je prigodnu propovijed koju donosimo u cijelosti. Na kraju mise zahvalu u ime provincijalne glavarice, uz prigodni govor, izrekla je s. Bernarda Horvat. Nakon zahvale župnika Vidmara, zajedništvo je nastavljeno uz domjenak u prostorima župne kuće.

Homilija novomeškog biskupa Andreja Saje

Dragi hodočasnici, braćo i sestre u Kristu!

Na blagdan Marije Pomoćnice kršćana okupili smo se u Žužemberku. Današnji nas blagdan svake godine iznova poziva da pogledamo prema nebeskoj Majci i u njoj pronađemo utjehu, hrabrost i nadahnuće za naš život u vjeri. Blagdan koji Crkva slavi 24. svibnja nastao je kao odgovor na kušnje kršćana u vremenu nevolje, osobito u razdoblju turskoga jarma i kasnije tijekom napoleonskih ratova. Danas ga slavimo kao dan kada se kao Crkva ponovno predajemo Mariji, Majci Crkve, Pomoćnici u nevoljama, Zaštitnici pozvanih i Tješiteljici mučenika.

Danas nam, uz blagdan, pred oči dolaze i Drinske mučenice – blažene sestre iz Družbe Kćeri Božje ljubavi: Slovenke Krizina Bojanc (r. 1885.) i Antonija Fabjan (r. 1907.), Austrijanka Berchmana Leidenix (r. 1865.), Hrvatica Jula Ivanišević (r. 1893.) i Mađarica Bernadeta Banja (r. 1912.). Među njima posebno spominjemo naše sunarodnjakinje, Slovenke – s. Krizinu iz Zbura i s. Antoniju iz Malog Lipja, koje su zajedno sa svojim redovničkim sestrama u prosincu 1941. godine u Goraždu u Bosni postale žrtve ratne okrutnosti i mržnje prema vjeri.

Ubijene su jer nisu htjele zaniijekati posvećenje Bogu i jer nisu popustile pred nasiljem. Umrle su mučeničkom smrću – s molitvom na usnama i Marijinim imenom u srcu. Njihova smrt nije bila kraj, nego je postala početak novoga života. One su uzori i svjedokinje Isusa za naše vrijeme. Postale su živi most među ljudima različitih naroda i vjeroispovijesti – katolkinje koje su umrle na području današnje Bosne i Hercegovine, u većinski muslimanskom društvu, ali sa srcem otvorenim za sve.

Na središnjoj svečanosti u godini posvećenoj Drinskim mučenicama i na ovaj veliki Marijin blagdan, kada se vjernici diljem svijeta utječu njoj kao moćnoj zagovornici, prati nas Božja riječ koja nam otkriva kako Bog po Mariji i po svojim svetim

ženama i muškarcima u povijesti spasenja poziva na suradnju u svom naumu. U knjizi Otkrivenja čitamo o velikom znaku na nebu: o ženi obasjanoj suncem, s mjesecom pod nogama i s vijencem od dvanaest zvijezda na glavi (Otk 12,1-12). Viđenje žene na nebu, koju je Crkva oduvijek shvaćala kao sliku Marije i sliku Crkve, podsjeća nas da je svaki istinski Božji sluga ili službenica, koji se bore protiv zla, u Marijinoj školi.

Drinske mučenice bile su takve žene: pozvane roditi Krista svijetu, ne po tijelu, nego po ljubavi, milosrđu i vjernosti Bogu, i to u najmračnijim vremenima Drugog svjetskog rata. Kada su ih neprijatelji Boga i Crkve htjeli poniziti i slomiti, radije su izabrale smrt nego da prekrše svoje redovničke zavjete. Po mučeništvu su postale žive svjedokinje evanđelja.

Čitanje iz Pavlove poslanice Galacima (4,4-7) govori nam kako nas je Bog u punini vremena po Sinu otкупio i pozvao u sinovstvo, da možemo klicati: „Abba, Oče!“ To sinovstvo nije nešto samo po sebi razumljivo, već je plod Božje milosti koja poziva na odgovor. Tu nas Drinske mučenice poučavaju što znači odgovoriti na taj poziv – vjerom, vjernošću, molitvom i životom darivanja.

Evanđelje o Kani Galilejskoj (Iv 2,1-11) vodi nas k Mariji, kao ženi vjere, koja prva primjećuje nevolju

drugih i ima povjerenje u Isusa: „Što god vam rekne, učinite!“ Marija nije samo pouzdana zagovornica već i duhovna voditeljica: vodi nas k Isusu i uči nas poslušnosti njegovoj riječi. U tim riječima je cijela bit kršćanskog života, a i duhovni put Drinskih mučenica: činiti ono što Isus zapovijeda – pa makar to i koštalo.

Draga braćo i sestre! Danas, na našnji Marijin blagdan, razmišljamo o njezinu životu i o primjeru blaženih Drinskih mučenica. U svijetu gdje rastu nasilje, relativizam i ravnodušnost, pozvani smo na svetost – ne nužno na mučeništvo krvlju, ali na svakodnevno darivanje, na vjernost u malim stvarima, na hrabrost da u pravom trenutku progovorimo, svjedočimo i ljubimo.

Marija Pomoćnica nas ne odvodi od borbe, nego nas prati usred borbe – poput Žene iz Otkrivenja. Ona je s nama kada smo napadnuti, kada nam se čini da zlo pobjeđuje. Ali na kraju Krist pobjeđuje. Pobjedu života okusile su i Drinske mučenice – ne snagom oružja, nego snagom vjere.

Ovih dana, kada na čelu Crkve pozdravljamo novoga papu Lava XIV., čujemo njegov poziv na produbljenje vjere, veću otvorenost i gradnju mostova među narodima, među vjorama, između svijeta i Boga. Drinske mučenice bile su upravo to: most između kultura, most između žen-

stvenosti i duhovne snage, most između zemaljske nemoći i nebeske pobjede.

I mi smo na to pozvani. Nije riječ o tome da bježimo od kušnji, nego da usred njih svjedočimo, molimo, ljubimo i radimo za mir. Vjernici, u vama je snaga – koja je snaga svetaca: snaga molitve, snaga vjernosti, snaga svakodnevnoga svjedočenja u bračnom, obiteljskom, redovničkom i svećeničkom životu.

Drage redovnice, možda vam se ponekad čini da je vaš put previše tih, možda čak i neprimjetan – ali upravo u toj tišini raste svetost, kao što je rasla kod sestara mučenica koje nisu bile misionarke s pozornice, već po žrtvovanju, njezi bolesnih, briži za djecu i po nepokolebljivoj vjeri.

Dragi svećenici, budite pastiri koji ne bježe kad dođe vuk, već ostaju uz svoj narod. Mučenice su voljele Crkvu i svećenike. Kad su odlazile u smrt, molile su za biskupa i svećenike. Neka i danas njihov zagovor učvrsti vaš poziv i predanost naviještanju evanđelja.

I vi, dragi vjernici! Neka vam Marija bude oslonac i izvor nadahnuća i hrabrosti. U njoj je nada. Ona je ta

koja će se pobrinuti da u vašem životu ne ponestane vina radosti. Recite Kristu svoje nevolje i povjerite se Mariji, kao što su to učinile naše mučenice.

Neka ovo hodočašće bude i hodočašće srca. Možda nećemo dati svoj život kao Drinske mučenice, ali svaki dan iznova možemo darovati svoje vrijeme, svoju molitvu, svoju dobrotu – i time postajemo živi svjedoci evanđelja. Ujedinimo se u molitvi Bogu i za nova duhovna zvanja.

Završavam riječima pape Lava XIV., koji nas u jednom od prvih obraćanja poziva: „Vratimo se korijenima vjere, ne da bismo bježali u prošlost, nego da bismo išli naprijed, dublje i više – gradeći mostove tamo gdje svijet vidi samo zidove.“

Drinske mučenice gradile su mostove – između ženstvenosti i odlučnosti, između Božjeg poziva i vjernosti, između zemlje i neba. Neka budu i nama nadahnuće da postanemo „most Božje ljubavi“ u svijetu koji čezne za istinom, mirom i nadom.

Neka vas prati Marija Pomoćnica kršćana, kraljica mučenika i majka Crkve, i zagovor blaženih Drinskih mučenica! Amen.

**Drinske mučenice bile su most među kulturama,
most između ženstvenosti i duhovne snage,
most između zemaljske nemoći i nebeske pobjede.**

Govor s. Bernarde Horvat, FDC

Mnogopoštovani predvoditelju ovoga misnoga slavlja, mons Andrej, novomeški biskupe, mnogopoštovani biskupe u miru mons. Andrej, poštovani gospodine župniče, cijenjeni svećenici, dragi župljani, hodočasnici i svi štovatelji blaženih Drinskih mučenica!

Prije nešto više od šest mjeseci svečanom sv. misom u Šmarjeti započela je proslava Godine naših sestara Blaženica. Večeras su nas Drinske mučenice opet okupile da bismo se na njihovim životima, Bogu predanima po redovničkim zavjetima, po djelima ljubavi i po mučeničkoj

smrti, i svi mi ojačali u našem življenju u mjestima i situacijama u koje nas je Božja providnost stavila.

U ovome svečanom vjerničkom zajedništvu prenosim vam srdačne pozdrave i zahvalu provincijalne glavarice s. Nevenke Jurak za sve dosadašnje inicijative u širenju glasa mučeništva i svetosti naših Blaženica.

Provincija Božje providnosti, kao i cijela Družba Kćeri Božje ljubavi, zahvalne su dobrome Bogu za svoje najčasnije, a tako skromne i ponizne članice: s. M. Julu, s. M. Berchmanu, s. M. Krizinu, s. M. Antoniju i s. M. Bernadetu.

Danas na poseban način promatramo poruku života i smrti s. M. Krizine Bojanc – o 140. obljetnici njezina dolaska na svijet u ovom lijepom slovenskom kraju, po njezinim roditeljima Mihaelu i Mariji. Okolnosti njezina života od samoga djetinjstva nisu bile lake te je po trpljenju kojim je bila obilježena postala požrtvovna i blaga osoba, sposobna vidjeti, razumjeti i olakšati patnje bližnjih. Pomagala je djelima ljubavi, savjetom, poticajem, a sve to obilno je zalijevala molitvom.

Posebno je štovala Blaženu Djevicu, u čijem je mjesecu i rođena, te je poticala i sestre s kojima je živjela na pobožnost Majci Božjoj govoreći: „Marija, naša dobra majka! Naša sigurna pomoćnica!“

Marija nije napustila ovu zajednicu od pet sestara, koje su svoje posljednje godine života provele u samostanu koji je i nosio njezino ime „Marijin dom“ – pratila ih je, hrabrila i bila im pomoćnica kada su svoje duše predale

svom nebeskom Zaručniku u prosincu 1941. godine.

Zasigurno nitko od članova obitelji, rodbine, susjeda prije 140 godina nije mogao slutiti da će Crkva, tada rođenu Jožefu, kćer Bojancovih, štovati kao blaženu s. M. Krizinu i moliti njezin zagovor. Bog izabire one koje on sam hoće i koji mu se potpuno predaju, proslavlja ih da bi nama bili uzor i zagovornici.

Zato u današnjim nemirnim vremenima i u svim našim potrebama želimo sa s. M. Krizinom vapiti: Jezus, reši nas! i tim zazivom izraziti mu svoje pouzdanje, kakvo su imale Drinske mučenice u najtežim trenucima njihova života.

Želimo ovaj zaziv izgovarati s vjerasnošću i nadom ne samo u ovoj Godini posvećenoj blaženim Drinskim mučenicama, nego kao trajni govor našega srca. Blaženice su nam svojim životom, djelovanjem i smrću pokazale da pouzdanje u Boga ne razočarava.

U Kristu, našoj nadi, imat ćemo snage živjeti evanđeoske vrjednote, bez uzmicanja pred izazovima svijeta, boreći se za dobro, za pomirenje i praštanje, za izgradnju Božjega kraljevstva u obiteljima, u društvu, među narodima.

Zagovor blaženih sestara Krizine i Antonije, koje su potekle iz dragoga slovenskog naroda, neće izostati: i

one, kao i ostale naše Blaženice, žele nam biti putokaz na našim životnim stazama, kojima zajedno koračamo, pozvani sa svakim čovjekom i svakim narodom dijeliti neizmjereno bogatstvo spoznaje Gospodina Isusa.

Na to nas je pozvao i papa Lav XIV. u homiliji na misi koju je slavio prigodom početka pontifikata:

„Želimo reći svijetu, s poniznošću i radošću: gledajte Krista! Približite mu se! Prihvatite njegovu Riječ koja prosvjetljuje i tješi! Čujte njegov poziv na ljubav kako bismo postali njegova jedinstvena obitelj: u jednome Kristu – jedno smo.“

To jedinstvo u Kristu živjele su i svjedočile naše blažene sestre: Julu, Berchmana, Krizina, Antonija i Bernadeta; naše jedinstvo u Kristu želimo živjeti i svjedočiti i svi mi ovdje sabrani; neka nam njihov zagovor u tome pomogne.

U ime Provincije Božje providnosti Družbe Kćeri Božje ljubavi zahvaljujem predsjedniku Slovenske biskupske konferencije i novomeškom biskupu mons. Andreju, svima i svakome tko je dionik ovoga slavlja i duhovnoga projekta Godine blaženih Drinskih mučenica!

Uzvratile vam one svima svojom zagovornom molitvom!

Okrugli stol „Svete žene u Crkvi u Hrvata“

s. M. Ozana Krajačić, FDC

U petak 23. svibnja 2025. u Križevcima je u sklopu 17. dana hrvatskih svetaca i blaženika održan okrugli stol na temu „Svete žene u Crkvi u Hrvata“.

Taj je dan bio posvećen službenici Božjoj Klari Žižić. Mišno slavlje predvodio je don Marinko Mlakić iz Šibenika, promicatelj štovanja Majke Klare, a suslavili su fra Jure Šarčević, povjerenik za posvećeni život Zagrebačke nadbiskupije, i monsinjor Antun Sente, rektor Nacionalnog svetišta svetog Josipa u Karlovcu.

Nakon sv. mise održan je okrugli stol na kojemu su sudjelovali fra Jure Šarčević, promicatelj štovanja sv. Leopolda Mandića i službenika Božjeg Ante Tomićića, s. Ozana Krajačić, vicepostulatorica kauze blaženih Drinskih mučenica i Zoran Homen, slikar hiperrealist, autor portreta hrvatskih blaženica. Moderator je bio novinar Glasa Koncila Ivan Tašev.

Sudionici skupa zaključili su da je svetih žena u Hrvatskoj bilo i da ih ima, a to što još nemamo nijednu kanoniziranu sveticu i imamo tek koju blaženicu redovnicu poziv je i poticaj svima nama da bi trebalo uložiti više truda u kauze žena.

Dane hrvatskih svetaca i blaženika, uz pokroviteljstvo Bjelovarsko-križevačke biskupije, i ove je godine organizirala Udruga za promicanje znamenitih Križevčana „Dr. Stjepan Kranjčić“ i križevačke župe sv. Ane te Blažene Djevice Marije Žalosne i sv. Marka Križevčanina.

Susret dječjih zborova u Koprivnici

s. Marija Beroš, FDC

U župnoj crkvi sv. Nikole biskupa u Koprivnici, 31. svibnja 2025., održan je susret dječjih zborova *Sve za Boga* koje vode sestre Kćeri Božje Ljubavi. Ovogodišnja tema bila je „Ljubavi ljubav vratimo“, u sklopu 150. obljetnice posvete Družbe Srcu Isusovu. Na susretu je sudjelovalo oko 260 djece: predškolci dječjih vrtića iz Granešine, Križevaca i Koprivnice, zborovi iz Petrinje, Križevaca, Pleternice, Svetog Ilije, Dugog Sela, Zaprešića i Granešine te zbor i biblijsko-dramska skupina iz Koprivnice. Susret je počeo misnim slavljem koje je predvodio domaći župnik vlč. Tomislav Petrić. Nakon mise svaki se zbor predstavio jednom pjesmom posvećenom Srcu Isusovu, počevši od predškolske djece, a domaćini su izveli i kratki igrokaz na izvornom podravskom dijalektu. U popodnevnom druženju, djeca su kroz razne igre i aktivnosti mogla naučiti nešto i o Utemeljiteljici, Drinskim mučenicama i drugim svijetlim likovima Družbe.

Cjelokupni program susreta organiziralo je Povjerenstvo za pastoral i apostolske djelatnosti u suradnji sa sestrama iz koprivničke zajednice te drugim sestrama. Voditeljica povjerenstva s. Marija Beroš uručila je zahvalnice zborovima i onima koji su omogućili realizaciju ovog susreta: župniku vlč. Petriću, predstojnici samostana u Koprivnici s. Gabrijeli Puljić, Obrtničkoj školi s ravnateljem Zlatkom Martićem koji su donirali ručak, Osnovnoj školi Đuro Ester s ravnateljicom Sanjom Prelogović koja je ugostila djecu u prostorima škole.

Širenje glasa svetosti Blaženica

Rudeš

Sestre Kćeri Božje ljubavi posjetile su u nedjelju 23. ožujka 2025. župu svete Ane u zagrebačkom Rudešu u svrhu širenja glasa svetosti blaženih Drinskih mučenica. Sestre su animirale misno slavlje i sudjelovale u liturgijskim čitanjima, a na kraju mise ukratko su progovorile o porukama koje možemo iščitati iz svetosti života i svjedočke smrti Blaženica.

Potaknule su vjernike da im se utječu u zagovor u svojim potrebama i nasljeđuju njihov primjer vjernosti Kristu i vlastitom pozivu, o čemu govore i pjesme koje su sestre tom prigodom otpjevale.

Poslije mise bila je mogućnost za kratki međusobni susret i razgovor, uz poticaj na hodočašće Putevima Blaženica, što se i ostvarilo.

Garešnica

Na poziv župnika vlč. Dejana Tota, 29. ožujka 2025., sestre Kćeri Božje ljubavi iz Križevaca i Zagreba gostovale su u župi Pohoda Blažene Djevice Marije u Garešnici u svrhu širenja glasa svetosti Blaženica. Nakon mise, upriličen je susret sa župljanima u Pastoralnom centru, a s. Elvira Tadić je predstavila život i djelovanje blaženih Drinskih mučenica s naglaskom na bl. Bernadeti Banja, koja je rodom iz toga kraja i koja je suzaštitnica njihove Bjelovarsko-križevačke biskupije.

Sestre su otpjevale nekoliko pjesmama u čast sestrama mučenicama, nakon čega se susret nastavio u radosnom ozračju i razgovoru.

Obilježena 135. obljetnica smrti s. Luke

s. M. Alojzija Pejčević, FDC

Na sestrarskom groblju Betanija u Sarajevu, 29. ožujka 2025. obilježena je 135. obljetnica smrti s. M. Luke Liengitz, koja je umrla na glasu svetosti u 29. godini života. Euharistijsko slavlje predvodio je katedralni župnik mons. Ivo Tomašević.

Govoreći o životu s. Luke mons. Tomašević okupljenima je poželio da „život s. Luke i njezino ponizno služenje Gospodinu u siromasima i malenima bude poticaj za sveto i pobožno življenje u našoj svakodnevici“.

Podsjetio je da je s. Luka, kao mlada sestra, nakon prvih zavjeta, došla iz Beča u Sarajevo za službu vratarice u Zavodu sv. Josipa na Banjskom Brijegu. „Sestra Luka je svojom ljubavlju i brižnim postupanjem prema djeci, koju je dočekivala radosno i dodatno ih uređivala prije ulaska u razred, te osobito prema siromasima i onima koji su trebali riječ ohrabrenja i utjehe, pokazala da čovjek svoju službu, ma kako se činila malenom i neznatnom, može učiniti uistinu velikom u Božjim očima, ali i u očima mnogih ljudi koji znaju prepoznati ljubav“, rekao je mons. Tomašević. Kako je mons. Tomašević naglasio, s. Luka nije poznavala jezik i kulturu kraja u koji je poslana, ali „imala je ono što je najvažnije, a to je ljubav prema Bogu i bližnjemu. Tu ljubav je živjela u svakodnevici ponizno služeći Isusu u malenima i potrebnima“.

Na kraju misnog slavlja okupljeni su na grobu s. Luke zastali u tihoj molitvi i zahvali za njen zagovor.

Posveta Družbe Kćeri Božje ljubavi Srcu Isusovu

Na svetkovinu Presvetog Srca Isusova, 27. lipnja 2025., sve članice Družbe Kćeri Božje ljubavi obnovile su svoju posvetu Srcu Isusovu. Najsvečanije je bilo u Rimu u bazilici sv. Ivana i Pavla.

Svečano euharistijsko slavlje, kojim je ujedno započeo 28. generalni kapitul Družbe, predvodio je kardinal Gianfranco Ravasi, a suslavili su p. Ivica Musa i svećenik iz Poljske koji je stigao u pratnji naših sestara iz Poljske provincije. Na misi su bile prisutne članice Vrhovne uprave, članice Kapitula, sestre hodočasnice iz raznih provincija i zajednica te pridruženi članovi i prijatelji Družbe. Liturgijsko pjevanje pratila je na orguljama novakinja s. Matea Koren, a dirigirala je s. Bernarda Horvat.

Sestre su se toga dana prisjetile i prve posvete svih članica Družbe Presvetom Srcu Isusovu koju je prije 150 godina, 16. lipnja 1875., učinila utemeljiteljica Majka Franziska Lechner, posvetivši Družbu Srcu Isusovu.

Družba Kćeri Božje ljubavi osnovana je u Beču 1868. godine, a njezine članice žive i djeluju na četiri kontinenta (Europa, Sjeverna i Južna Amerika, Afrika).

Nova Vrhovna uprava Družbe

Na 28. generalnom kapitolu Družbe Kćeri Božje ljubavi, koji se održavao u Rimu od 27. lipnja do 18. srpnja 2025., izabrana je nova Vrhovna uprava Družbe za sljedeće šestogodišnje razdoblje.

Za novu vrhovnu glavaricu izabrana je s. Ivana Margarin, iz Provincije Božje providnosti.

Izabrane su četiri vrhovne savjetnice: s. Magna Lira Rodrigues, prva vrhovna savjetnica i zamjenica Vrhovne glavarice (članica Provincije Majke Božje Snježne; Sjeveroistočni Brazil), s. Isair Barbaro, druga vrhovna savjetnica (članica Provincije Naše Gospe od Navještenja; Južni Brazil), s. Katarzyna Hałas, treća vrhovna savjetnica (članica Provincije Majke Božje Čenstohovske; Poljska), s. Vinka Marović, četvrta vrhovna savjetnica (članica Provincije Božje providnosti sa sjedištem u Zagrebu).

Papa Lav XIV. uputio je poruku 28. generalnom kapitolu Družbe koju je zaključio riječima: „U nadi da će odluke Generalnog kapitula vašoj Družbi donijeti novu duhovnu snagu, obnovljeno sestrinsko zajedništvo i plodno poslanje, zazivam zagovor Blažene Djevice Marije i vaših pet blaženih susestara – Drinskih mučenica – te, moleći vas da se molite za mene, od srca udjeljujem svoj apostolski blagoslov svim sudionicama Kapitula i cijeloj Družbi.“

Osobito sveta dužnost Družbe je najsrdacnije štovati
Presveto Srce Isusovo, sjedište božanske ljubavi,
te širiti ovo štovanje i među njihovim štičenicama.

Statuti Družbe Kćeri Božje ljubavi (1871.), t. 72

Deseta obljetnica osnutka Suradnika Božje ljubavi

Dinka Parlov

Pridruženi članovi sestara Kćeri Božje ljubavi – Suradnici Božje ljubavi – obilježili su 2. lipnja 2025. desetu obljetnicu davanja prvih obećanja. Obilježavanje tog značajnog događaja započelo je sv. misom u bogoslužnom prostoru župe Rođenja Blažene Djevice Marije u Granešini, a nastavilo se u prostorima Duhovnog centra sestara Kćeri Božje ljubavi. Uz Suradnike i volontere, proslavi su nazočili gosti iz Petrinje i sestre iz različitih zajednica. Dinka Parlov, voditeljica Suradnika, ukratko je predstavila početke njihova djelovanja kao i rad i aktivnosti kroz prošlih deset godina. Uslijedilo je svjedočanstvo jedne suradnice o načinu na koji ona živi svoje suradništvo u svijetu, u svojoj obiteljskoj i radnoj okolini.

U ime provincijalne glavarice s. Nevenke Jurak, prisutnima se prigodnim riječima i čestitkom obratila s. Marija Medved, provincijalna ekonoma, uručivši Suradnicima simbolične poklone.

Suradnici su zahvalili sestrama koje su im pomagale u njihovu vjerničkom hodu kao i u upoznavanju duhovnosti i karizme Družbe, a u znak zahvale poklonili su im majice s natpisom i logom Suradnika. Nakon toga susret je nastavljen u radosnom zajedništvu uz domjenak.

Molitva

za proglašenje bl. Jule i susestara svetima

Gospodine Bože, ti si blažene Drinske mučenice,
sestre Julu, Berchmanu, Krizinu, Antoniju i Bernadetu
obdario milošću redovničkog zvanja i snagom da svoju vjernost
i ljubav prema tebi potvrde prolijevanjem krvi.

Udijeli i nama postojanost u vjeri da se,
i uz cijenu trpljenja, ne odijelimo od tebe.

Ponizno te molimo da ove svoje blaženice pridružiš
zajedništvu svetih sveopće Crkve
da bismo još odvažnije slijedili primjer njihova života
i iskusili njihov moćni zagovor u svojim potrebama
i životnim borbama.

Po Kristu Gospodinu našem. Amen.

*Tko po zagovoru bl. Drinskih mučenica u duhovnim i tjelesnim potrebama
zadobije koju milost, molimo neka javi na jednu od adresa:*

- Vicepostulatura bl. Drinskih mučenica, Granešina 7, 10040 Zagreb
- kontakt: vicepostulatorica s. Ozana Krajačić
- e-mail: krajacic.ozana@gmail.com
- Provincijalat Kćeri Božje ljubavi, Nova ves 16, 10000 Zagreb
- Kćeri Božje ljubavi, Ivana Cankara 18, 71000 Sarajevo
- e-mail: kauza.dmučenice@gmail.com • www.kblj.hr

Prilozi

za potporu rada Vicepostulature

Svoje dobrovoljne priloge za pokriće troškova tiskanja Informativnog
biltena i drugih materijala u postupku za proglašenje bl. Jule i susestara
svetima možete poslati internet bankarstvom preko QR koda
ili uplatiti na žiro-račun kod Privredne banke na ime:

Družba Kćeri Božje ljubavi – Provincija Božje providnosti

IBAN: HR24 23400091510357988

SWIFT: PBZGHR2X

**Moli, moli često pa makar i kratko,
jer samo molitva čuva nas od propasti.**

bl. Julia Ivanšević

